

BRĪVĀ LATVIJA

ISSN 0934-6759

APVIENOTĀ **LONDONAS AVIZE** UN **LATVIJA**

2018. gada 17. – 23. marts

Nr. 10 (1524)

Lasiet tīmeklī
www.brivalatvija.lv

SANITA LAPKASE

ROBEŽU STĀSTS LONDONĀ

Izstādi atklāj Latvijas vēstniece Apvienotajā Karalistē Baiba Braže // Foto: Valts Vītums, vēstniecība

6. martā 12 Star Gallery telpās Londonā tika atklāta Latvijas Simtgades starptautiskās programmas pirmais pasākums Apvienotajā Karalistē – Artūra Analta izstāde “Robežas”, kuŗu sadarbībā ar mākslinieku organizēja Latvijas Republikas Kultūras ministrija, Latvijas Republikas Ārlietu ministrija, Latvijas vēstniecība Lielbritānijā un Eiropas Komisijas pārstāvniecība Apvienotajā Karalistē.

Atklāšanās viesus uzrunāja Latvijas vēstniece Apvienotajā Karalistē Baiba Braže, uzsverot, ka esam šo 100 gadu laikā pārvarējuši daudzas robežas, gan reālas, gan iedomātas, parādot Latvijas tautas gribu ne tikai dibināt neatkarīgu un demokrātisku valsti, bet arī par to cīnīties un to aizstāvēt visus šos 100 gadus. Tuvojošās Starptautiskās sieviešu soli-

dāritātes dienas kontekstā vēstniece arī pieminēja iedomātos “Stikla griestus”, kā arī iespējas tos pārvarēt.

Šodien pasaulē viena no aktuālītātēm ir robežas – gan kā abstrakta metafora, gan kā fizisks šķērslis. Artūra Analta izstāde “Robežas” veidota kā daudznozīmīgs stāsts, kuŗā robežu jēdziens skaidrots politiskajā un populārās kultūras diskursā. Autora skatījumā robežu fenomēns skaidrots gan kā mūsu sociālās vai personisko attiecību robežas, gan kā tās, kas tiek uzstādītas starp valstīm.

Instalācija sastāv no četrām sienas skulptūrām, kas sākotnēji atgādina stieplu žogu, tomēr, darbā ieskatoties, var manīt, ka žoga pinumu veido savstarpēji savienoti cilvēku formu atveidi. Vienlīdz ar šiem sienu objektiem

Artūrs Analts (1991) ir mākslinieks un dizainers, kuŗš aktīvi strādā gan Rīgā, gan Londonā. Pēc Rīgas Dizaina un mākslas vidusskolas absolvēšanas Analts uzsāka studijas Central Saint Martins College of Art and Design, University of the Arts, Londonā. Savos darbos kritiski vērtē politiskos, kultūras un vides jautājumus. Analts darbu radīšanā izmanto pētniecisku pieeju, nebaudoties eksperimentēt ar materiāliem, inovācijām, tehnoloģijām un mērogiem. Artūra Analta darbi ir iekļauti Latvijas Dekoratīvās mākslas un dizaina muŗeja pastāvīgajā kolekcijā, kā arī vairākās privātās mākslas kolekcijās Eiropā. Analta jaunāko izstāžu skaitā ietilpst dalība grupu izstādēs Atelier Lachaert Dhanis, Tielrodē, Beļģijā un Royal Academy of Arts, Londonā, Lielbritānijā.

tiks izstādīts arī darbs “North, South, East and Western”, intensīvi sarta krāsā atveidotā spoŗuļa skulptūra galerijā tiks stratēģiski novietota ar vienu tās pusi vērstu tieši ziemeļu virzienā. Šī skulptūra attēlo gan pasauli, gan kompasu, bet svarīgāk – tā simbolizē nepārtraukto pārobežu kustības pārraudzību. Neskatoties uz objekta intensīvi sarkano asins toni, apmeklētāji darbā vienmēr saskatīs savu kāju atspulgu neatkarīgi no tā, kādā leņķī vai attālumā darbs tiek skatīts.

Lai īpaši uzsvērtu robežu nozīmi mūsdienu sabiedrībā, pasākumā uzstājās Anastasija Kanina un Marta Polok, kuŗas izpildīja choreografa Kirila Burlova sagatavotu laikmetīgās dejas priekšnesumu “Robežas” ar latviešu komponista Platona Buravicka mūziku. Priekšnesums beidzās ar latviešu dzejnieces Veltas Sņiķeres lasījuma ierakstu par robežām.

No 7. līdz 16. martam izstāde atvērta apmeklētājiem darba dienās “12 Star Gallery” telpās. Adrese: Europe House, 32 Smith square, London SW1P 3EU

ELA aicina uz
Lielo talku!

2. lpp.

Latvija pošas
lieliem
notikumiem

3. lpp.

Franka
Gordona un
Kārļa Streipa
komentāri

5. lpp.

Par
Nākotnes namu
un
valsts nākotni

7. lpp.

Turpinām
par latviešiem
Īrijā

8. lpp.

Ko jaunu
stāsta
Okupācijas
muŗeja
gariņš?

10. lpp.

RADI UN DRAUGI 20 YEARS
★★★★ VIESNĪCA • HOTEL

VIESNĪCA “RADI UN DRAUGI” - JŪSU VIESNĪCA RĪGĀ!
72 labiekārtotas un mājīgas istabas (cena no 51EUR) / Bagāfīgas brokastis
iekļautas viesnīcas cenā / Konferenču zāle / Restorāns NIKLĀVS

Mārstaju iela 1, Rīga, LV-1050, Latvija T: +371 67820200 E: reservation@draugi.lv
www.hotelradiundraugi.lv

Simtgades Lielajai Talkai aicina pievienoties latviešus ārvalstīs

Ar Eiropas Latviešu apvienības (ELA) gādību pagājušajā pavasarī Lielajā talkā pirmo reizi iesaistījās diasporas kopienas visā Eiropā. ELA šogad aicina latviešus un Latvijas draugus talkot vēl plašāk pasaulē, lai Simtgades gadā uzsvērtu Latvijas cilvēku saliedētību, zaļo garu un darba sparū. Pieteikšanās Lielajai talkai ārvalstīs norit līdz 20. martam, rakstot uz ela@latviesi.com.

Kā uzsver ELA vicepriekšsēde Elīna Pinto, "šogad vēl vairāk nekā citus gadus ir svarīgi apzināties, ka tā banka, kurā ir patiesi vērti ieguldīt ikvienam no mums un ko sargāt pašu rokām, ir mūsu vide un daba. Tāpēc mēs aicinām visus Latvijas cilvēkus ārvalstīs talkojot – un arī ikdienā – kopīgi veidot zaļu, darbīgu un par vidi atbildīgu Latviju un Eiropu".

Eiropas Latviešu apvienības rīkotā talka Reikjavīkā 2017. gadā // Foto: Ance Laukšteina

ELA aicina sakopšanai izvēlēties Latvijai vai latviešiem nozīmīgas vietas ārvalstīs, kas īpaši saistītas ar Latvijas valstiskuma

un tautas vēsturi (vēsturisku notikumu vietas, kapavietas), trimdas sabiedrisko vai kultūras aktivitāšu piemiņu (latviešu nami,

... Gērnšijā // Foto: Lilita Krūze

draudzes nami, kultūras svētku vietas), izcilu tautiešu dzīvi vai darbību, kā arī pašreizējo diasporas sabiedrisko vai kultūras dzīvi (Valsts svētku, Ligosvētku vai citu svētku vietas un to apkaimē, latviešu organizācijas atbalstošu pašvaldību norādītas vietas u.c.). Talkošana diasporas kopienās tiks apvienota ar kultūras un aktīva dzīvesveida iniciatīvām, mūzikāliem starpbrīžiem un viktorinām par Latviju un tās dabu un vidi. Talkotāji veidos radio un video sīžetus par savu darbošanos, ar ko pagājušajā gadā ikviens varēja iepazīties Latvijas Radio 2 ēterā un internetvietnē.

Lielajā talkā Eiropā 2017. gadā tika aprūpēti vēsturiski un sabiedriski nozīmīgie latviešu centri Mīnsterē un Bērzainē (Vācijā) un Straumēni (Lielbritānijā), kā arī latviešu atdusas vietas Lielbritānijā un LELBāl draudzes nams Īrijā. Beļģijas latvieši

palīdzēja sakopt bijušo kara gūstekņu nometni Zēdelgemā, kurā pēc Otrā pasaules kara bija internēti aptuveni 12 000 latviešu karavīru. Parīzē un Vīnē talkotāji apzaļumoja Latvijas vēstniecību dārzus, Gērnšijā – sakopa jūras krastu, bet Islandē – pieminekli "Atbalsts" Reikjavīkas centrā, kas ir Latvijas dāvana Islandei par Latvijas neatkarības atzīšanu.

Diasporas aktīva līdzdarbība vides un dabas aizsardzībā sasaucas ar pagājušajā vasarā notikušā pirmā Eiropas Latviešu kongresa pausto apņemību no ārvalstīs mītošo latviešu puses izziņāt un saglabāt Latvijas dabas vērtības un tās popularizēt ārvalstīs, kā arī veidot par dabas un vides vērtību saglabāšanu līdzatbildīgu sabiedrību, diasporā smēloties labās prakses piemērus un veidojot pieprasījumu pēc atbilstošas politikas Latvijā.

Talka Bērzainē, Vācijā // Foto: Indulis Bērziņš

Laimonis Ceriņš – Daugavas Vanagu fonda goda priekšsēdis

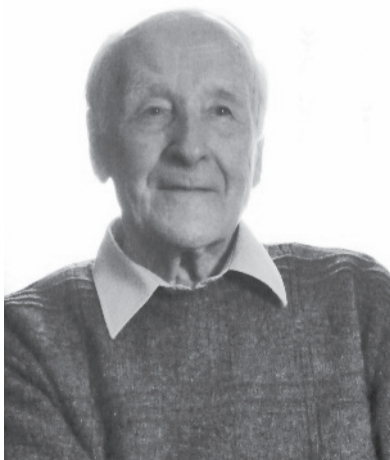
Daugavas Vanagu fonda (DVF) delegātu sapulcē šā gada 10. – 11. martā Straumēnos delegāti ar aklamāciju ievēlēja Laimoni Ceriņu par DVF Goda priekšsēdi. Piecdesmit divus gadus darbojies DVF valdē, Laimonis ir pelnījis šo goda amatu – ar savu neatlaidīgo darbu latviešu sabiedrības labā.

Laimonis dzimis 6. jūnijā 1926. gadā, Liepas pagastā, Cēsu apriņķī.

Otrā pasaules kara beigu posmā, 1944. gada augustā, viņu iesauca Latviešu leģionā, 15. divīzijā. Nosūtīts artilērijas mācībās uz Josefštati, tuvu Čehijas/Polijas robežai, tad cīnījies atkāpšanās kaujās Vācijā un kara beigās sagaidījis Vācijas teritorijā. Zēdelgemas gūstekņu nometnē piedalījies Daugavas Vanagu organizācijas dibināšanā. No gūsta atbrīvots, pārgājis uz Oldenburgas bēgļu nometni.

Anglijā iebraucis 1947. gada beigās, Laimonis pirmos sešus gadus strādāja lauksaimniecības darbos, tad 13 gadus tekstilrūpniecībā. 25 gadi nostrādāti ogļraktuvju tehnisko sakaru instrumentu fabrikā. Kopš 1991. gada ir pensijā.

1954. gada 17. oktobrī Laimonis piedalījās DVF Derbijas kopas dibināšanā un tika ievēlēts par tās

pilnvaroto, bijis ilggadējs DVF Derbijas nodaļas valdes loceklis. Viņš nenoguris mudināja Derbijas jauno latviešu sabiedrību iestāties un darboties Vanagos.

1966. gadā Laimoni pirmo reizi ievēlēja Daugavas Vanagu fonda valdē, kur viņš turpināja savu darbību līdz pat 2018. gadam, glabājot DVF arhīvu un pildot biedrīņa un administratora pienākumus. Laimonis ir apsolījis turpināt savu arhivāra darbu, iekārtojot arhīvu jaunajās telpās DVF īpašumā Straumēnos.

Kad 1976. gadā dibināja Straumēnos, Laimonis kļuva par ieņē-

ma kluba sekretāru. Savā laikā arī ieņēmis amatus LNPL un darbojies Latviešu preses biedrībā. Īpaši nozīmīgi ir bijuši Laimoņa darbi gadu desmitu garumā, veidojot Lielbritānijā mirušo tautiešu reģistru. To darot, viņš saņēmis neskaitāmus Latvijā un citur dzīvojošo tautiešu izziņu jautājumus par tuvinieku likteņiem un gādājis atbildes uz tiem.

1968. gadā Laimoni apbalvoja ar DV organizācijas nozīmī zeltu.

Laimonis ir cilvēks, kas mil strādāt un negaida atzinību. Intervijā *Brīvai Latvijai* 2001. gadā, savā 75. dzimšanas dienā, Laimonis teica: "Man ir tāda sajūta, ka jūs gatavojaties "augstai" reportāžai. Esmu tikai ļoti mazs, nenozīmīgs ritenītis plašajā sabiedrības mašīnē. Man netik slavīnāšana. Ko esmu darījis vai daru, viss darīts ar pienākuma apziņu, kā normatīvajos nolikumos paredzēts. Ja tautieši mani ir izvirzījuši un man uzticējuši sabiedriskos pienākumus, tad par to pateicos."

Piešķirot goda amatu, Laimonim pasniedza ziedus, kā arī Atzinības rakstu no Latvijas vēstniecības Apvienotajā Karalistē Baibas Bražes.

Red.

Aicinu pievienoties!

Cienījamie draugi un paziņas! Es nesen sāku skriet – sākumā 100 metrus, tagad jau 10 kilometrus!

Pavasaris ir gandrīz klāt, un es domāju, ka ir laiks piedalīties skrējienos un lūgt jums man pievienoties. Ne jau uzreiz skrienot, bet mani sponsorēt par labu kādam labdarības mērķim.

Labdarības mērķis, kurū esmu izvēlējis, ir Rozā vilciens labdarības fonds (*Pink Train foundation*), kas reģistrēts Rīgā un kas atbalsta sievietes ar krūts vēzi.

Esmu pierēģistrējies trīs 10 km sacīkstēm: sestdien, 17. martā, skriešu Ričmondā, Apvienotajā Karalistē, svētdien, 1. aprīlī, *Weybridžā*, arī Apvienotajā Karalistē, bet svētdien, 20. maijā, Rīgā pievienošos Rozā vilciens labdarības fonda komandai Rīgas maratonā.

Nākotnē piedalīšos arī citās sacīkstēs, cerams, pat garākās distancēs. Savu līdzdalību šajās un citās sacīkstēs apmaksāšu arī

pats – tas attiecas uz ceļošanu, ēšanu, mītnes vietu, dalības maksu utt. Ziedojumus pilnā apmērā saņems Rozā vilciens labdarības fonds.

Neatkarīgi no tā, vai jūs mani pazīstat vai ne, lūdzu, iepazīstieties ar Rozā vilciens labdarības fonda tīmekļa vietni un, lūdzu, ziedojiet dāsnī par ļoti labu labdarības mērķi un, lūdzu, sūtiet šo ziņu tālāk, lai pēc iespējas vairāk cilvēku varētu piedalīties ar ziedojumu.

Iepriekš pateicos par atbalstu!
Pēteris Pētersons

(Vairāk info par Rozā vilciens labdarības fondu www.rozavilciens.mozello.lv)

LATVIJA DIENU RITĒJUMĀ

Pāvesta vizīte Latvijā notiks šā gada 24. septembrī

Romas katoļu baznīcas pāvesta Franciska vizīte Baltijas valstīs notiks no 22. līdz 25. septembrim, paziņojis Vatikāns. 22. un 23. septembrī pāvests viesosies Lietuvā, apmeklējot Viļņu un Kauņu, 24. septembrī katoļu baznīcas galva ieradīsies vizītē Latvijā, kur viņam paredzēts viesoties Rīgā un Aglonā, savukārt 25. septembrī plānota pāvesta vienas dienas vizīte Igaunijā, kur viņš apmeklēs Tallinu.

Pēc Valsts prezidenta kancelejas paziņojuma, Viņa Svētība pāvests Francisks pastorālajā vizītē Latvijā ieradīsies, atsaucoties Valsts prezidentam Raimonda Vējoņa un Latvijas Romas katoļu Baznīcas ielūgumam. Vizītes laikā pāvests Francisks tiksies ar Vējoni, Latvijas augstākajām amatpersonām un sabiedrības pārstāvjiem, kā arī piedalīsies svinīgajā ziedu nolikšanas ceremonijā pie Brīvības pieminekļa. Plānots, ka pāvests piedalīsies arī ekumeniskajā dievkalpojumā Rīgas Doma baznīcā, kā arī celebrēs Svēto Misi Aglonas bazilikā.

“Viņa Svētības pāvesta Franciska vizīte Latvijā valsts Simtgades gadā ir liels pagodinājums mūsu valstij un tās iedzīvotājiem. Šis gads ir atskaites punkts visam līdz šim paveiktajam un vienlaikus iespēja likt stipru pamatu nākotnei, kuŗā dzīvos nākamās paaudzes. Esmu pārliecināts, ka pāvesta Franciska vizīte būs iedrošinājums iestāties par svarīgām vispārcilvēciskām vērtībām un piepildīt ieceres, lai veidotu labāku, taisnīgāku un saliedētāku Latviju,” uzsvēra Vējonis.

Viņa Svētības pāvesta Franciska vizīte Baltijas valstīs norisināsies no 22. līdz 25. septembrim, kuŗas laikā viņš apmeklēs arī Viļņu un Kauņu Lietuvā un Tallinu Igaunijā.

Latvijas vēsturē pirmais gadījums, kad valsti apmeklēja pāvests, bija 1993. gada 8. septembris, kad Latvijā ieradās Jānis Pāvils II. Līdz ar to šogad aprit 25 gadi kopš pāvesta Jāņa Pāvila II vizītes Latvijā.

Romas katoļu baznīcas pāvests Francisks 13. martā atzīmēja piekto gadadienu, kopš ieņēma augsto amatu. Vatikāna paziņojumā norādīts, ka viņa galvenais uzdevums ir cīņa ar nabadzību un netaisnību. Svētā Krēsla pārstāvji informē, ka Francisks ir pirmais katoļu baznīcas vadītājs no Amerikas. Piecu gadu laikā viņš ir viesojies 30 pasaules valstīs un plāno turpināt uzrunāt

ticīgos visā pasaulē. Šā gada septembrī pāvests viesosies Baltijas valstīs, tostarp 24. septembrī ieradīsies vizītē Latvijā. Vatikāns arī ziņo, ka jau tuvākajā laikā Francisks plāno veikt nopietnas baznīcas reformas. Garīdzniekiem aktīvāk jāseko tendencēm mūsdienu pasaulē, un šis nostādnēs tiks iekļautas īpaši dokumentā. Tomēr plašāka informācija par šiem plāniem pagaidām netiek sniegta.

***

Mācītāji ierosina sarunu par luteriskās baznīcas nākotni

Pēc mācītāja Jura Rubeņa aiziešanas no amata daļa Latvijas Eвангелиски luteriskās baznīcas (LELB) mācītāju 12. martā bija iecerējuši diskusijas par baznīcas nākotni. Taču ne archibīskaps Jānis Vanags, ne prāvesti uz to neatnāca. Tādēļ sarunas rīkotāji to sauc par pirmo soli no daudz garāka ceļa, kuŗā atkal jāatrod māka sarunāties un mīlēt citam citu. Tieši Jura Rubeņa atlūgums jeb mācītāja krusta nolikšana ir mūdinājis pārējos amata brāļus rosināt publisku diskusiju par to, ka baznīcā jūtama neiecietība un citādu viedokļu apspiešana.

“Grūti noformulēt to vārdu, to nesmukumu, kas iekšēji ir un ko baidās varbūt izteikt uz āru. Savstarpējā rīvēšanās, kas man pašam ļoti nepatīk, kas traucē kalpošanai,” saka Kuldīgas Sv. Annas draudzes mācītājs Mārtiņš Burke-Burkevics. “Vecos laikos taču bija *Pravda*. Un, kamēr tu turies pie *Pravdas*, viss ir ok, ja novirzies, tad rezultāti nebūs patīkami. Tas arī notiek te,” saka LELB ārpus Latvijas prāvests emeritus Māris Ķirsons.

***

25. marts –**Komunistiskā genocīda upuru piemiņas diena**

1949. gada 25. martā no Latvijas uz Sibīriju izsūtīja 13 248 ģimenes ar 42 975 cilvēkiem. Tā bija lielākā iedzīvotāju deportācija Latvijas vēsturē, kad ar 33 ešloniem izsūtīja uz Omskas, Tomskas un Amūras apgabaliem. Tāpēc piemiņas sarīkojumi notiks visā Latvijā.

Okupācijas muzejā Rīgā iespējams iegādāties filmu komplektu par 1949. gada 25. marta deportāciju – “Prom no mājām”, “Nometinājumā” un “Mājupceļš”, kā arī Okupācijas muzeja speciālistu un vēsturnieces Ivetas Šķiņķes stāstījums par deportācijas dokumentiem un lietiskajiem pierādījumiem. Filmas ir ar subtitriem angļu valodā.

***

Baltijas valstu Simtgades svinības Vašingtonas universitātē

2. martā Vašingtonas universitātē (Sietlā, Vašingtonas pavalstī) svinēja Baltijas valstu simtgadi. Svinīgajos sarīkojumos piedalījās arī Latvijas vēstnieks ASV Andris Teikmanis (*attēlā*).

Vašingtonas universitāte ir vienīgā augstskola ASV, kuŗā Skandināvijas departamenta paspārnē ir izveidota Baltijas valstu studiju programma. Līdztekus pārējiem mācību priekšmetiem amerikāņu un citiem studentiem ir iespē-

ja apgūt arī latviešu, igauņu un lietuviešu valodu. Universitātē doktorantūras līmenī studē divi studenti no Latvijas. Vizītes laikā Sietlā vēstnieks tikās ar Vašingtonas universitātes vadību, apmeklēja vietējos studentus latviešu valodas nodarbībā, kā arī klausījās universitātes koŗa koncertu, kas dziedāja Baltijas valstu tautu valodās. Vēstnieks sniedza lekciju par Latviju un piedalījās kopīgā diskusijā par ekonomisko attīstību Baltijas valstīs. Vašingtonas universitāte ir starp labākajām universitātēm ASV, īpaši izceļoties ar savām medicīnas, inženierzinātņu un dažādu valodu studijām. Dienu iepriekš vēstnieks viesojās ASV informācijas tehnoloģiju milŗa *Microsoft* galvenajā mītņē Sietlā. *Microsoft* inženieri demonstrēja jaunākos tehnoloģiju sasniegumus kibernetikas, mākslīgā intelekta un autonomās autobraukšanas jomā. *Microsoft* ir ļoti gandarīts par sadarbību ar Latviju, īpaši kopš pagājušā gada septembrī atklāts *Microsoft* Inovāciju centrs Latvijas Universitātē.

Vašingtonas pavalsts ar lielāko pilsētu Sietlu ir viens no nozīmīgākajiem tehnoloģiju centriem ASV. Īpašās investīciju politikas dēļ tajā savu darbību sākuši tādas ASV pazīstamas kompānijas kā *Microsoft*, *Amazon*, *Starbucks*, *Boeing* u.c. Jau ilgstoši Sietlā darbojas arī Latvijas goda konsuls Stīvens Žirskis (*Stephen Zirsky*).

Vēstnieks Teikmanis viesojās arī Snohomišas pašpārvaldē (*Snohomish County*), kur pārrunāja dinamisko attīstību augsto tehnoloģiju jomā un sadarbības iespējas ar Latviju un tās universitātēm. Pašpārvaldes pārstāvji iepazīstināja vēstnieku ar pašpārvaldes rezolūciju, kas pieņemta par goda viņa vizītei un apsveica ar simts gadiem kopš Latvijas valsts proklamēšanas.

***

Mēneša priekšmets MARTS

No muzeja

“Latvieši pasaulē” krājuma Latviešu strādnieki Vācijā

Pēc Latvijas neatkarības atgūšanas un Padomju Savienības sabrukuma 20. gs. 90. gadu sākumā daudzi Latvijas iedzīvotāji devās uz ārzemēm, lai labāk nopelnītu un uzlabotu savus dzīves apstākļus. Daļa pēc kāda laika atgriezās

Maciņš, izgatavots no džinsu bikšu kabatas. To darinājis Laimons Spridzāns Vācijā 1993. gadā // Foto no Ervina Jurgā fotoalbumā

VĒSTNIECĪBU ZIŅAS

ISLANDE. 8. un 9. martā Reikjavīkā notika jau trešā mobilā pasu darbstacija, noformējot 23 pasu pieteikumus, kā arī aktualizējot pilsoņu adreses ārvalstīs un reģistrējot bērņus Latvijas pilsonībā. Šoreiz mobilās pasu darbstācijas izbraukums notika sadarbībā ar Pilsonības un migrācijas lietu pārvaldes kollēģām, kas nodrošināja mobilās darbstācijas tehnisko aprīkojumu. Mobilās pasu darbstācijas izbraukuma laikā vēstniecības pārstāve tikās arī ar vietējās latviešu skoliņas vadītāju un skolotājiem, lai pārrunātu aktuālākos jautājumus gan konsulārajā jomā, gan arī jautājumus par projektiem, sarīkojumiem un Latvijas Simtgadi. Plānots, ka Saeimas vēlēšanās 6. oktobrī būs iespējams nobalstot arī iecirkņi Reikjavīkā. Ja no tautiešu puses arī turpmāk būs interese par pasu noformēšanu Reikjavīkā, tad nākamo mobilo pasu darbstācijas izbraucienu vēstniecība plāno 2020. gada pavasarī.

POLIJA. 2018. gada 6. martā Polijas jūras kūrortpilsētā Gdaņskā notika tūrisma seminārs, kas tika veltīts 27. martā plānotajai jaunā *AirBaltic* tiešā reisa atklāšanai, kas savienos Rīgu un Gdaņsku. Uz semināru ieradās tūrisma nozares pārstāvji no vairākām Polijas pilsētām, ar prezentāciju uzstājās *AirBaltic* un *Baltic Travel Group* pārstāvji. Semināru atklāja Latvijas vēstniecības Polijā pirmais sekretārs Andrejs Grinaško. Gdaņskas pilsētas un tuvāko reģionu tūrisma industrijas pārstāvji ar interesi noklausījās prezentācijas par tūrisma iespējām Baltijas valstīs, kā arī par *AirBaltic* darbību un tās perspektīvām. Seminārā tika prezentēta Latvijas, Lietuvas un Igaunijas tūrisma galamērķu īpašās iezīmes un to pievilcība, kā arī izdalītas brošūras par Latviju poļu valodā. Semināra nobeigumā tūrisma nozares pārstāvji ieguva jaunus kontaktus un idejas tūrismam uz Baltijas valstīm.

ĒGIPTĒ. 5. martā vēstniece Iveta Šulca tikās ar Ēģiptes parlamenta draudzības grupas ar Latviju priekšsēdi Dr. Gamalu Šihu (*Dr. Gamal Shiha*). Vēstniece iesniedza Latvijas Republikas Saeimas starpparlamentu attiecību ar Ēģipti deputātu grupas vadītāja Hosama Abu Meri ielūguma vēstuli Ēģiptes parlamenta delegācijai apmeklēt vizītē Latvijā. Dr. G. Šiha pateicās par ielūgumu un apstiprināja grupas pārstāvju gatavību apmeklēt Latvijā. Šīhas kungs uzsvēra, ka kā grupas uzdevumu redz ciešas sadarbības attīstīšanu starp Ēģipti un Latviju, tirdzniecības apjomu palielināšanu un Latvijas tehnoloģiju izmantošanu Ēģiptes ražošanā. Vēstniece Šulca informēja par Latvijas Informācijas un komunikācijas tehnoloģijas asociācijas uzņēmumiem un e-skolas biznesa risinājumiem, kā arī izteica aicinājumu Ēģiptes parlamentam atbalstīt Ēģiptes vēstniecības atvēršanu Rīgā. Dr. Šiha vada Ēģiptes Parlamenta Izglītības, zinātnes komisiju. Ēģiptes parlamenta draudzības grupa ar Latviju tika izveidota 2017. gada oktobrī.

Latvijā, citi izvēlējās apmesties uz pastāvīgu dzīvi ārpus dzimtenes. Kopš Latvijas uzņemšanas Eiropas Savienībā 2004. gadā, jo īpaši ekonomiskās krīzes gados, cilvēku plūsma no Latvijas intensīvi pieauga. Aplēsts, ka 21. gadsimtā aptuveni 250 000 Latvijas iedzīvotāju ekonomisku un citu iemeslu dēļ ir atstājuši Latviju.

Ervins Jurgis strādāja ar citiem Limbažu meistariem Vācijas rietumos 1996. – 1997. gadā, ceļot privātmājas.

Celtnieks Laimons Spridzāns 1993. gadā no Latvijas devās uz Vāciju, lai strādātu par celtnieku latviešu brigādē kādā dzelzsbetona rūpnīcā netālu no Braunšveigas (*Braunschweig*). Darba nedēļas ilgums bija sešas dienas, latviešu strādnieki mitinājās mazā vagoniņā. Lielāko daļu sapelnītās naudas latvieši sūtīja uz Latviju. Ja kāds brigādes dalībnieks brauca uz Latviju, viņš veda naudu arī darbābiedru ģimenēm. Lai nopelnītā nauda droši nonāktu galā, viņi to ielika pašgatavotā maciņā, ko, braucot uz Rīgu ar vilcienu, uzkāra kaklā un paslēpa zem drēbēm. Nauda, ko tolaik varēja Vācijā nopelnīt, Latvijas apstākļiem bija ievērojama. Laimons atceras:

Ja prasīja, cik Vācijā pelnīja, viena atbilde visiem bija: “Vairāk par Gunti Ulmani – bišķi!”

Mūzejs “Latvieši pasaulē” aicina atsaukties cilvēkus, kuŗi pēc Latvijas neatkarības atgūšanas ir izbraukuši dzīvot, strādāt un mācīties ārpus Latvijas un

vēlas pastāstīt ar savu izceļošanas stāstu un ārvalstīs gūto pieredzi.

***

Mūzejam “Latvieši pasaulē” izdevies dokumentēt un apkopot materiālus par latviešu diasporu Argentīnā

Mūzeja un pētniecības centra “Latvieši pasaulē” brīvprātīgā darbiniece Mare Heimrāte ar Ilgvara Ozola dāvinātajām dienasgrāmatām // Foto: latviesi.com

2018. gada janvārī un februārī mūzejā un pētniecības centrā “Latvieši pasaulē” noritēja Argentīnā savākto materiālu apstrāde. 2017. gada novembrī mūzejs un pētniecības centrs veica ekspedīciju pie latviešiem Buenosairesā, Argentīnā, lai apzinātu pašreizējo situāciju un ievāktu dažādus materiālus par latviešiem, kuŗi ieceļojuši Argentīnā pēc Otrā pasaules kara un pēdējo desmitu gadu laikā. Ievākt ziņas par latviešiem Argentīnā mudināja arī Latviešu Draudzes nama Hurlinghemā (aptuveni 40 km no Buenosairesas) slēgšana 2017. gada beigās.

(Turpinājums 4. lpp.)

LATVIJA DIENU RITĒJUMĀ

(Turpināts no 3. lpp.)

Lai apzinātu, saliedētu un informētu Buenosairesā dzīvojošos latviešus un viņu radniekus, tika rīkotas Latvijas 99. proklamēšanas gadadienas svinības, pēdējās Hurlinheimas latviešu namā.

Projekta īstenošana ir ļāvusi saglabāt vismaz daļu no Argentīnā dzīvojošo latviešu etnogrāfiskā, dokumentārā un materiālā mantojuma, līdz ar to dodot iespēju to pētīt vēsturniekiem, īpaši diasporas pētniekiem. Šī gada sākumā savāktie materiāli tika skenēti, reģistrēti inventāra grāmatā un ievietoti bezskābes kastēs novietošanai muzeja krājumā. Daļa grāmatu un periodikas tika pievienotas muzeja un pētniecības centra "Latvieši pasaulē" bibliotēkai, pārējās sagatavotas nodošanai Latvijas Nacionālajai bibliotēkai.

***

Saeimas Ārlietu komisijas pārstāvji darba vizītē Oslo

6. un 7. martā, pēc Norvēģijas puses ielūguma, darba vizītē Oslo uzturējās Saeimas Ārlietu komisijas vadītājs Ojārs Ēriks Kalniņš un vadītāja vietnieks Richards Kols ar mērķi stiprināt reģionālo sadarbību, tai skaitā ar Norvēģijas parlamentu (*Storting*). Vizītes laikā notika arī tikšanās Norvēģijas Ārlietu ministrijā.

Tikšanās laikā ar Stūrtinga Ārlietu un Drošības komitejas vadītāju Anniku Vitfeldi, vietnieku Kristiānu Tibringu-Gjedi un komitejas pārstāvjiem tika pārrunāta divpusējā sadarbība, tai skaitā abu valstu politiskās un ekonomiskās attiecības, kā arī reģionālā drošība un ar Arktiku saistītie jautājumi. Latvijas deputāti augstu novērtēja Norvēģijas atbalstu Baltijas valstu drošībai, diskutēja par šogad plānoto NATO galotņu apspriedi (samitu), kā arī apsprieda *Brexit* temu. Abas puses bija vienotas, ka līdzšinējo aktīvo un labo reģionālo sadarbību ir jāstiprina un jāattīsta arī turpmāk, īpaši Ziemeļu un Baltijas valstu (NB8) formātā.

Ar Norvēģijas Ārpolitikas institūta direktoru Ulfu Sverdrupu (*Ulf Sverdrup, NUPI*) tika pārrunāti drošības jautājumi reģionā, kibernetikas aktualitātes, kā arī Norvēģijas nostāja *Brexit* jautājumā. Savukārt ar Oslo universitātes profesori Allu Pozdņakovu deputāti diskutēja par Arktikas, Eiropas Ekonomiskās zonas un *Brexit* jautājumiem. Darba vizītes nobeigumā deputāti tikās ar Norvēģijas Pašvaldību un reģionālās administrācijas pārstāvjiem, pārrunājot Eiropas Ekonomikas zonas un Norvēģijas finanču instrumenta programmas.

No mūsu korespondenta **Harija Valdmaņa** raksta redakcijai par šo vizīti:

"Vēstniece Judīte Dobeļe bija sarūpējusi iespēju šejienes latviešiem uz pāris stundām tikties

ar politiķiem vakarā, vēstniecībā. Bijām saujiņa interesentu, kuŗi šo iespēju izmantoja. Politiķi stāstīja, ka tikšanās ar norvēģu kollēģām bijusi ļoti pozitīva, Latvijai labvēlīga un notikusi patīkamā gaisotnē. Vietējiem latviešiem, protams, bija savas intereses un jautājumi gan par atgriešanās iespējām, gan par materiālu atbalstu skolai in citām kultūras vajadzībām, ko politiķi, protams, konkrēti nevarēja ne solīt, ne dot. Plašāki tika skaidrots par sagatavošanā esošo Diasporas likumu. Tas, cerams, dos atbildi daudziem jautājumiem. Viss jau grozās apnaudu. No klātesošajiem tika jautāts, kas tiek darīts, lai apkaŗotu ēnu ekonomiju, aplokšņu algas, lai vairotos nodokļu ienākumi valstij. Likumi esot un pat cietumsodi paredzēti, bet cik būtu sodīti, palika nezināms. Bija arī jautājums par tiesu darbību. Visi jau zinām, ka ne valdība, ne parlaments nevar iejaukties tiesu darbā, bet parlaments izstrādā un pieņem likumus, pēc kuŗiem arī tiesa strādā. Ja viena tiesvedība var vilkties gadu gadiem, bez iznākuma, tad vaina būtu meklējama likumos un tā ir parlamenta atbildība. Arī uz šo jautājumu politiķi skaidru atbildi nevarēja sniegt. Ar to arī beidzās šī pāris stundu garā, patīkamā gaisotnē, tikšanās ar mūsu politiķiem. Ir jau pareizi, kā šķiroties minēja Ojārs Ēriks Kalniņš, ja kaut kas notiek nepareizi, nevar vainot visu Saeimu, jāskatās, kā balsojusi katra partija un deputāts, jo rezultātu noteic vairākuma balss. Bet praksē jau ir citādi. Kad prezidents Valdis Zatlers atlaida Saeimu, viņš arī nevarēja atlaist tikai tos, kuŗi bija "nepareizi" balsējuši, bija jāatļāvis visi. Tāpat tas ir arī ar mums visiem, ja kaut kas nav pa prātam, sakām – tie politiķi nekam neder. Varbūt arī mums pašiem jālabojas, jo mēs jau ievēlam tos "nederīgos" politiķus."

***

Latvijas Okupācijas muzejs dāvinājumā saņem LSDSP karogu

7. martā Okupācijas muzeja krājumā kā dāvinājums nonāca atjaunotās Latvijas Sociāldemokrātiskās strādnieku partijas (LSDSP) karogs, kas izgatavots 1989. gada pavasarī un ar kuŗa parādīšanos Latvijas PSR tika iezīmēta sociāldemokrātiskās partijas parādīšanās, kas centās lauzt komunistiskās partijas monopoli.

Karogu muzeja krājumam dāvināja agrākie LSDSP biedri Leo Hiršons un Valdis Šterns. Stāstot par karoga nozīmi muzeja speciālistiem, L. Hiršons dalījās savās atmiņās: "1989. gada pavasarī, pateicoties Lidijai Lasmanei un Valentīnei Lasmanei (Latvijas Centrālās padomes locekle), izdevās nokļūt Zviedrijā. Pēc divu nedēļu "pārbaudes" es nokļuvu pie Bruno Kalniņa un tiku uzņemts LSDSP. Tas bija vienīgais variants, kā Latvijā un visā PSRS teritorijā atjaunot daudzpartiju sistēmu, atņemt monopoli komunistiem un izjaukt viņu plānu pārņemt sociāldemokrātu nišu Ivara Kezbera vadībā. LSDSP bija vienīgā brīvvalsts partija, kas bija saglabāta un darbojās trimdā.

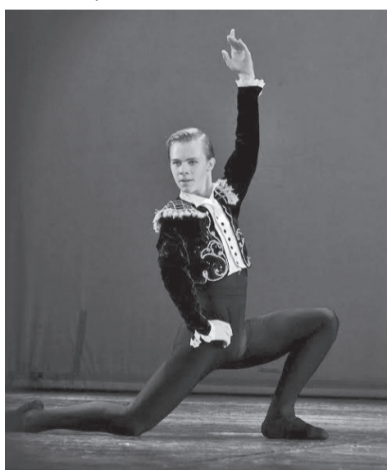

Stokholmā nodibināju arī Latvijas Nacionālās neatkarības kustības (LNNK) Skandināvijas nodaļu. Trīs mēnešu laikā tiku iepazīstināts ar daudziem trimdas latviešiem, viņu vidū bija Andrejs Eglītis, Vilnis Zaļkalns, Baiba Vītoliņa, Noldis Millers, Zigurds Plensners, Janis Zalcmanis, Pēteris Vasariņš, Aleksandrs Tērmānis, Māra Strautmane, Ieva Lešinska, Linda Freimane, Ieva Graufelde, Ženija Kraukle un Uldis Ģermanis. Atgriezies Latvijā, sāku organizēt LSDSP Atjaunošanas iniciatīvas grupas darbu. Pēc jurista Andra Teikmaņa ieteikuma pierēģistrējāties Tautas frontē. Iepazīnos ar Valdi Šteinu, kuŗš arī bija LSDSP biedrs. Īsi pirms 1. maija no LSDSP Ārzemju komitejas saņēmām ziņu, ka jāpiedalās demonstrācijā Tautas frontes kolonnā ar mūsu partijas karogu, jo komunisti gatavojoties mūs apsteigt. Karoga paraugu atradu Bruno Kalniņa dāvētajā grāmatā "Latvijas Sociāldemokratijas vēsture". Karogu uzšūva Jānis Mekšs. 1989. gada 1. maijā pacēlām mūsu karogu un līdz ar to parādījām, ka ir atjaunota daudzpartiju sistēma.

***

Baletdejojājs Kārlis Cīrulis gūst labus panākumus konkursā Dienvidāfrikā

Pēc Latvijas Nacionālās operas un baleta informācijas, Latvijas Nacionālā baleta jaunais solists Kārlis Cīrulis ieguvis bronzas medaļu 10. Dienvidāfrikas Starptautiskajā baleta konkursā.

Kārlis Cīrulis konkursā startēja ar Bazila variāciju no baleta "Dons Kihots", Franča variāciju no baleta "Kopēlija" un Prinča variāciju no baleta "Riekstkodis", kā arī Milanā Komarovas laikmetīgo choreografiju "Volando". "Biju pārsteigts par konkursa augsto līmeni. Mani konkurenti bija ļoti spēcīgi, esmu priecīgs par iegūto vietu. Dalība šajā konkursā man sniedza fantastisku iedvesmu, tā ir pieredze, ko nekad neaizmirsīšu," saka Kārlis Cīrulis.

Kārlis Cīrulis 2016. gadā absolvējis Rīgas Horeografijas skolu un pievienojies Latvijas Nacionālā baleta trupai, kur viņa reperuā ir titulloma baletā "Riekst-

SPILGTS CITĀTS

Jāspēj vienoties sadarbībā

Laikraksts *Latvijas Avīze* intervējis Pasaules brīvo latviešu apvienības (PBLA) valdes priekšsēdi **Kristīni Saulīti**. Starp daudzajiem uzdotajiem jautājumiem bija arī par rudenī notiekošajām Saeimas vēlēšanām. Kas tūlumā dzīvojošajiem latviešiem palīdz gūt uzticamu informāciju par norisēm Latvijas politikā, lai gudri izšķirtos, par kuŗu partiju balsot? Vai PBLA arī ko darīs šajā ziņā.

Kristīne Saulīte: *Mūsdienās ir pieejams liels informācijas daudzums, taču tajā ir arī tāda informācija, kas atbalsta kādas vienas grupas mērķus, turklāt tas notiek apslēpti. Pašlaik cilvēkiem vairāk nekā jebkad agrāk ir jāuzņemas atbildība.*

Esam aktīvi iestājušies par ārzemju latviešu dubūlpilsonības iespēju, vienlaikus akcentējot, ka ar pilsonību saistīta atbildības sajūta un pienākumi pret zemi, kuras pavalstniecībai piederam, tostarp – atbildība piedalīties vēlēšanās. No mūsu puses svarīgi padarīt pieejamu informāciju, ko izvērt pirms balsošānas. Un tas ir grūtāk, nekā šķiet, jo informācija par partiju platformām nav visiem tik viegli pieejama un saprotama. Mēs vēlētos, lai partijas vienkārši un saprotami skaidrotu savus mērķus. (..)

Svarīgi redzēt, ka aiz vārdiem stāv patiesie darbi. Šobrīd ļoti vēlam, lai partijas varētu vienoties sadarbībā, jo sadrumstalotība nenāk mums par labu. Ja būs piemēram, desmit partijas, par ko iespējams vēlēties, bet krieviski runājošai sabiedrības daļai ir tikai viena galvenā partija, tad ar latviešu šķelšanos ir izdarīts "lāča pakalpojums" mūsu valstij. Jāspēj vienoties, jāpārkāpj pāri savām "patikšanām" un "nepatikšanām" lielāka mērķa vārdā. Nav grūti pateikt "es domāju citādi", grūtāk ir sadarboties.

kodis", Solors baletā "Bajadēra", Mazeto baletā "Dons Žuans", Vergs baletā "Korsārs", Zilais putns baletā "Apburtā princese", *pas de deux* baletā "Gulbju ezers" u.c. Kārlis Cīrulis 2016. gadā ieguvis pirmo vietu Starptautiskajā Baltijas baleta konkursā un otro vietu Starptautiskajā Dienvidkorejas baleta konkursā, 2017. gadā – bronzas medaļu Maskavas Starptautiskajā baleta konkursā.

***

Ekskluzīvā kafejnīca Baiba Café Spānijā

Kad Oviedo pilsētā, Spānijā, tiek vaicāts, kur baudīt pareizi gatavotu kafiju, cilvēkus aicina doties uz *Baiba Café*. Tā ir *gourmet* tipa kafejnīca, kas piedāvā pašu gatavotus gardumus un izcilu kafiju no augstvērtīgiem produktiem. Kafejnīcas īpašniece – latvieti **Baiba Krauze** – kūkas cep jau no 8 gadu vecuma. Meitenes lielākā kaislība allaž bijusi – lutināt draugus un paziņas ar īpaši gardām un rūpīgi izstrādātām receptēm.

2016. gada 7. oktobrī Oviedo pilsētā Spānijā, vietā, kur agrāk bijis vecs bārs, durvis apmeklētājiem vērā *Baiba Café* – jauna un moderna kafejnīca. Šī vieta pilsētas iedzīvotājiem un apmeklētājiem ir kas ekskluzīvs, pateicoties piedāvātajam – plašajam kafijas klāstam, dzēriena pagatavošanai, konditorejas izstrādājumiem, kuŗu piedāvājumā ne-

ietilpst gandrīz nekas no tradicionālajiem spāņu saldumiem, un uzmanībai, kas tiek pievērsta klientu vēlmēm. Šajā vietā iespējams nobaudīt arī gardumus, kas gatavoti pēc latviešu receptēm, piemēram, riekstiņus. (Pēc *latviesi.com*)

***

CVK neļaus rīkot referendumu par mazākumtautību skolu autonomiju

Centrālā vēlēšanu komisija (CVK) 5. martā nolēma neregistrēt parakstu vākšanai Latvijas Krievu savienības (LKS) iesniegto "Likuma par mazākumtautību izglītības iestāžu iekārtu Latvijā" projektu, kas paredz ieviest mazākumtautību skolu autonomiju. CVK pārstāvji norādīja, ka iesniegtajā likumprojektā ir vairākas pretrunas ar Satversmes normām. Līdz ar to likumprojekts nav atzīstams par pilnībā izstrādātu, kādam tam jābūt saskaņā ar likumu. Komisijas sēdē CVK sekretārs Ritvars Eglājs sacīja, ka piedāvātais likumprojekts ir pretrunā ar Satversmes ievadā pausto, ka "Latvijas valsts ir izveidota, apvienojot latviešu vēsturiskās zemes un balstoties uz latviešu nācijas negrozāmo valstsgrību un tai neatņemamām pašnoteikšanās tiesībām, lai garantētu latviešu nācijas, tās valodas un kultūras pastāvēšanu un attīstību cauri gadsimtiem". "Iesniegtais likumprojekts ir vērstis pilnīgi pretēji [Satversmes ievadā rakstītajam] – lai to sagrāutu un iznīcinātu," norādīja Eglājs. Savukārt likumprojekta iesniedzēju pārstāvis Aleksandrs Kuzmins atbildēja norādot, ka 1919. gadā speciālo likumu par mazākumtautību izglītības iestādēm esot pieņēmuši Latvijas valsts dibinātāji.

Ziņas sakopojis **P. Karlsons**

LAIKU UN VIETU MIJĀS

FRANKS GORDONS

Nu šāgada "mistiskais" marts patiešām, var teikt, iegājis vēsturē. ASV prezidents Donalds Tramps, būdams impulsīvs, spējis ar saviem draudiem lietot "liesmojošu" spēku pārliecināt Ziemeļkorejas "pusdievu" Kim Čenu izlūgties tikšanās ar viņu. Krievijas "nacionālais līderis" Vladimirs Putins uzsisit sev cenu, šantažējot Rietumus ar "vēl nebijušiem" ieročiem (atcerēsimies Lielvācijas *Wunderwaffen*, kas tāpat nelidzēja). Un Ķīnas prezidents Sji Dzjinpins pratis nodrošināt sev beztermiņa pilnvaras – kaut vai līdz mūža galam.

Kāda ir lietas būtība? Pēc tam, kad Sji Dzjinpins, kuŗš, kā zināms, reizē vada gan valdošo Ķīnas komunistisko partiju, gan šo savu milzīgo valsti, šai gadumijā, enerģiski "ieskaņojot" partijas politbiroja locekļus, panāca, ka

valsts parlamentam – Nacionālajam tautas kongresam – ieteikts (faktiski uzdots) martā valsts konstitūciju, kas aizliedz valsts prezidentam ieņemt šo amatu ilgāk par diviem piecu gadu termiņiem, grozīt tādējādi, ka prezidenta pilnvaras pagarinātas faktiski bez ierobežojumiem – vēl uz pieciem, uz desmit gadiem ... faktiski līdz mūža beigām.

Līdz ar to Sji Dzjinpins mērķtiecīgi un, jāatzīst, prasmīgi īstenojis nu jau otro uzvaru ceļā uz savas autoritārās valdīšanas tiesisko nostiprināšanu.

Pirmo uzvaru šis vīrs guva, kad konstitūcijas tekstā līdzās valsts dibinātāja Mao Dzeduna un reformatora Den Sjaopina vārdiem tika minēts arī viņa vārds un "mācība". Būtībā tā ir Sji personas kulta leģitimācija.

Sji Dzjinpins bez šaubām ir lielvalstisks ķīniešu nacionālists, kas vēlas, lai Ķīna būtu ne tikai līdztiesīga Savienotajām Valstīm gan ģeopolitikas, gan ekonomikas aspektā, bet arī faktors, bez kuŗa pasaulē nekas nevar notikt.

Sen nebūtībā aizgājis tas laiks, kad "Gulaga archipelaga" autors Aleksandrs Solženicins brīdināja PSRS vadītājus no kuŗa ar Ķīnu kaut kādu marksisma-ļeņinisma dogmu dēļ, un ne tikai Peru vai Nepalā, bet arī Rietumvācijā un Francijā darbojās "maoistu" partijas. Ķīna jau labi sen atteikusies no "revolūcijas eksporta" un visnotaļ globālā mērogā nostiprina savu ietekmi ar ekonomiskām svirām – investīcijām, starpkontinentāliem ceļu tīkliem u.tml.

Sji Dzjinpina rīcību, ilgtermiņā nostiprinot savu vienpersonisko

varu, skarbi kritizējis Kriss Baklijs amerikāņu laikraksta *New York Times* 7. marta numurā: Sji esot sagrābis varu ar viltu, šo savu akciju jau laikus slepeni gatavojot. Viņam izdevies tikt vaļā no potenciāliem sāncensiem Ķīnas elitē, un viņš kļuvis populārs, jo enerģiski apkarojis korupciju. Viņš vēloties īstenot "ķīniešu sapni" (*the Chinese dream*). Vai tas nozīmē – būt globāli pašā priekšgalā?

Ļoti īpatnēji uz paplašinātajām Sji pilnvarām raugās krievu "Ķīnas pazinējs" Nikolajs Vavilovs, kuŗš savam apcerējumam portālā *zavtra.ru* devis virsrakstu "Ķīna kuŗam gatava". Kādam kuŗam? Kuŗam ar ASV! Vavilovs apgalvo, ka Sji pratis mazināt rietumnieciskā (!) Ķīnas premjēministra ietekmi un ka viņam

nāksies pretoties pašmāju "Šanhajas grupai", kas esot saistīta ar "pasaules finansiālo eliti". Vēl trakāk: Vavilovs raksta, ka Sji Dzjinpinam jāreķinās "ar pilsoņkuŗa situāciju, kad spēcīgo rietumnieciski liberālo opozīciju atbalstīs plašs cilvēku skaits, kas pieradis dzīvot vesternizētā (!) sabiedrībā".

Liksim mierā šo gandrīz vai "putinisko" prognozi. Uzdrošinot citādi aprakstīt iekšpolitisko ainu: Sji baidās, ka kompartijas kontroli pār valsti, kas nodrošina tās stabilitāti, varētu vājināt prasība pēc cilvēktiesībām, pēc vārda un uzskatu brīvības, kas nākta no tagad daudzskaitlīgās vidusšķiras. No otras puses – šī vidusšķira, baudot saimnieciskās augšupejas augļus, var paciest arī zināmus brīvības ierobežojumus...

KĀRLIS STREIPS

Pagājušajā ceturtdienā, 8. martā, Latvijas Saeimas deputātiem bija pagara darbdiena, jo bija daudz izskatāmo jautājumu. Tiesa gan, kādreiz sēdes bijušas krietni ilgākas, tostarp pāris reizes bijis tā, ka, piemēram, valsts budžeta izskatīšana ievilkusies dziļi, dziļi naktī. Pagājušajā rudenī valdība nolēma budžetu apspriest divu, ne tikai vienas dienas garumā, ļaujot deputātiem atpūsties – sēde ar pārtraukumiem ilga no deviņiem rītā līdz puspieciem vakarā. Tāda pilna darba diena. Aplūkosim, ko tad tā dēvētās gudrās galvas paveica!

Pirmais jautājums – par Satversmes aizsardzības biroja vadītāja Jāņa Maiziša apstiprināšanu amatā uz vēl vienu termiņu. Diskusijas par to bija plašas, ekscentriskais deputāts Valdis Kalnozols no Zaļo un zemnieku savienības (ZZS) izteica apgalvojumu, ka J. Maizītis no viņa baidoties, un arī pasūdzējās, ka ļaunais SAB viņam, Kalnozolam, ir liedzis pieeju valsts noslēpumam, un ko vēl... Galu galā Maizīti apstiprināja ar 85 balsīm *par*, vien divi deputāti no Nacionālās apvienības (NA) balsoja *pret*, vēlāk skaidrojot, ka tas tāpēc, ka viņiem nepatīk SAB direktora attieksme *pret* "čekas maisiem." NA vēlas šo kartotēku saturu publiskot, tā teikt, jau rīt uz brokastu laiku, tomēr valdības apstiprinātais plāns ir to pirmām kārtām rūpīgi izpētīt (tas ir darbs, ar kuŗu jau labu laiku nodarbojas ekspertu komisija ar vēsturnieku Kārli Kangeri priekšgalā). Tad visus materiālus paredzēts atdot Valsts arhīvam. Un ko Kalnozola kungs? Pēc visas savas gaŗās vāvuļošanas balsojumā nepiedalījās vispār!

Vēl deputāti apsprieda jautājumu par neuzticības izteikšanu ekonomikas ministram Arvilam Ašeradenam (*Vienotība*) – iemesls ir par tā dēvēto obligāto iepirkuma komponenti (OIK) elektrības jomā. Jau pirms laba laika, kā vienmēr labu domādama, valdība apstiprināja noteikumus, kuŗos bija paredzēta elektrības iepirkšana no mazām hidroelektrostacijām un citiem "zaļiem" ražotājiem, par to maksājot lielāku cenu nekā parasti. Taču – atkal kā vienmēr – procesā iesaistījās valsts enerģētikas industrijas milži, slēpjoties aiz apakšuzņēmumiem. Turklāt par šo programmu valstij bija jāinformē Eiropas komisija, bet tā to neizdarīja, un tas nozīmē, ka EK *pret* valsti var vērst ievērojamas sankcijas. Vai kārtējo reizi OIK gadījumā valdība gribēja kā labāk, sanāca kā vienmēr? Turklāt tas nav vienīgais piemērs. Savulaik valdība ieviesa tā dēvēto mikrouzņēmumu koncepciju, nodrošinot zemākus nodokļus nūdien maziem uzņēmumiem, kuŗi tikko uzsākuši biznesu vai vēlējas to attīstīt. Un tad saplauka tādi brīnumi kā taksometru firmas, kuras katru atsevišķu taksometru pasludināja par mikrouzņēmumu, lielas firmas dibināja mazus meitas uzņēmumus, lai samazinātu kopējo nodokļu slodzi.

Attiecībā uz OIK pats Ašeradena kungs Saeimas sēdē stāstīja, ka Ekonomikas ministrija pēdējo mēnešu laikā ir darījusi ļoti daudz, lai situācijā ieviestu lielāku kārtību, tajā skaitā vēstot, ka veselai sērijai OIK atļauju saņēmējiem tā jau ir atņemta. Savukārt vairāki deputāti bilda, ka varbūt ministrs ir pelnījis sodu, taču, ja viņu atbrīvos no amata, nākamajam mi-

nistram būs vajadzīgs vismaz pusgads, lai vispār apzinātu esošo situāciju, un ņemot vērā, ka nākamās Saeimas vēlēšanas būs pēc septiņiem mēnešiem, jēgas nekādas no nomainās nebūtu. Galu galā *par* ekonomikas ministra atstādīšanu nobalsoja 34 gudrās galvas, *pret* bija 48, deputāte Janīna Kursīte-Pakule no Nacionālās apvienības atturējās.

Tapa apspriesti grozījumi Darba likumā, lai aizliegtu darba devējiem no potenciāliem darbiniekiem pieprasīt krievu valodas zināšanas, ja tās nav vajadzīgas tiešo darba pienākumu veikšanai. Šai jomā tiešām bijuši pārspilējumi, krievu valodas prasmi prasot pat no apkopējām u. c. Deputāti no Kremļa draudzenes *Saskaņas* piedāvāja visādus grozījumus grozījumus, lai prasību mikstinātu, tos visus Saeima noraidīja un tad ar balsojumu 48 *par*, 21 *pret* un trim deputātiem atturoties nolēma jautājumu atdot parlamenta Sociālo un darba lietu komisijai tālākai apspriešanai. Jācer, ka galu galā grozījumi tiks apstiprināti. Latvijā jau aug otra paaudze, kuŗai krievu valodas apguve nav obligāta, kā tas bija PSRS okupācijas laikā, un no šiem jauniešiem darba tirgū prasīt obligātas šīs svešvalodas zināšanas nūdien nav pareizi.

Cilvēktiesību un sabiedrisko lietu komisijā deputāti iesniedza grozījumus likumā par svētku dienām, kuŗ paredzēts, ka pareizticīgo Ziemassvētki turpmāk būtu valsts svētku diena. Lasītāji nebūs pārsteigti – arī šis priekšlikums nācis no *Saskaņas*, turklāt ne jau pirmo reizi. (Pareizticīgo baznīca joprojām turas pie "vecā", nevis modernā kalendāra.) Rei-

zēm reliģisko svētku dienas sakrīt, biežāk gan ne. Man personīgi liekas, – ja baznīca attiecībā uz kalendāru ir iespīlējusies, tad pati vainīga.

Ceturtdien Saeima arī tika pie jaunas deputātes, proti, deputāts Ingmārs Līdaka no ZZS nolēma nolikt mandātu, jo viņš vēlas kandidēt uz Rīgas Zoodārza direktora amatu. Viņš ir no "zaļo zemnieku" zaļā gala, ilgus gadus strādājis Zoodārzā, arī paralēli darbam likumdevējā. Tur viņam šķiet esam pareizāka vieta. Nākamie divi cilvēki ZZS sarakstā no vietas Saeimā atteicās, līdz Inese Aizstraute piedāvājumam piekrita un turpmākos minētos septiņus mēnešus pavadīs deputātes statusā.

Bet Mandātu un iesniegumu komisija pagājušajā trešdienā nolēma vispār neizskatīt iesniegumu no portāla *Manabalss.lv*, kuŗu bija parakstījuši vairāk nekā 10 tūk-

stoši cilvēku. Latvijā likums nosaka – ja izdodas savākt 10 tūkstošus parakstu, attiecīgais jautājums tiek iesniegts apspriešanai Saeimā. Šoreiz runa bija par kopdzīves likumu, kas neprecētiem pāriem ļautu reģistrēt savas attiecības juridiski. Aizspriedumaini cilvēki uzskata, ka tas būtu pirmais solis viendzimuma laulību virzienā, lai arī pieteikumā portālā par to nekas nebija teikts un jautājums ir būtisks ne tikai gejiem un lesbietēm vien. Cilvēki civillaulībā nebauda tās pašas tiesības, kādas ir precētiem ļaudīm, un tas kā uz delnas bija redzams Zolitūdes traģēdijas kontekstā. Toreiz pie kompensācijas par zaudētu naudas pelnītāju tika visi pēc kārtas, izņemot vienu sievieti, kuŗa ar savu vīru dzīvoja civillaulībā un nebija "pareizi" apprecējusies. Nolemt jautājumu neizskatīt pēc būtības un vienkārši ignorēt – tas nav likumdevēja cienīgi.

Kas notiek Saeimā?

ZIŅAS	BIZNES PORTĀLS NOZARE.LV	ARHĪVS	APSKATI
PR SERVICE	MEDIJU MONITORINGS	TULKOJUMI	FOTO UN VIDEO

Marijas iela 2, Rīga, LV – 1502
marketing@leta.lv
+371 – 672 225 09
www.leta.lv

LETA
nacionālā informācijas aģentūra

EDUARDS SILKALNS

Iraid un nevoid

Daina Avotiņa, *Liktenmezgli*, apgāds “Zvaigzne ABC”, 2017. g., 240 lpp.

Sāk ziedēt kaislās ievas. Spoži un liksmi spīd saule. Pāri laukiem skraida vējš. Dziļi pa gravu burbuļu mundra urga. Acis žilbina saulainu pieneņu paklājs. Linu mārks izpušķojies ar pieneņiem. – Šis ir tikai dažas drupačas no 3. lappusē garā dabas apraksta, ar ko Daina Avotiņa (dz.1926. g.) iesāk romānu *Liktenmezgli*. Varbūt sirmajai rakstniecei pagājis secen, ka mūsdienās stāstnieki lasītājus jo ātrāk, jo labāk lūko iesaistīt notikumu virpuli un ar izstieptiem liriskiem dabas notēlojumiem vairs neniekojas?

Nu nē: ar savu ievadu Daina Avotiņa no ziediem, saules un vēja liekas pinam krāšņu vainagu pirmajai brīvajai Latvijai, kam ilgs mūžs vairs nav atlicis, jo ir 1938. gada pavasaris. To, ka ne cīk tālā nākotnē globāli notikumi sajauks romāna iecerētā personāža dzīves, zināja gan rakstniece, gan 2018. gadā to zinām mēs, lasītāji, bet tikmēr romāna

darbotājiem ar savām vēlmēm, sapņiem un kaislībām, ar izdošanās un pametumiem dzīvoja uz priekšu ar pieņēmumu, ka dzīve pārskatāmajā nākotnē lielos vilcienos jau tāda pati vien būs, kāda tā bija atmiņā palikušajā nesenošajā pagātnē.

Galvenais varonis Pēteris Silpurs nāk no trūcīgas vairākbērņu ģimenes. Viņš pabeidzis lauksaimnieku skolu un ieaudzis tur paustajā ideoloģijā, ka Latvijas zeme ir zemnieku zeme. “Svēta zeme, Maizes audzētāja, Tautas spēks.” Materiālie apstākļi liek Silpuriem savas mājas “Ievas” pārdot, bet Pēteris saņem pievilcīgu piedāvājumu iet par priekšstrādnieku Ģederta un Noras Grīnfeldu mājās “Deseniekos”. Ģedertam ir vairāk pilsētnieka iedaba, tāpēc viņš sievu un “Deseniekus” apciemo tikai pāris reizes mēnesī. Kaut Nora gados krietiņi vecāka par Pēteri, abu starpā izveidojas romantiskas attiecības, kuŗu iniciātore ir vairāk vīra pamestā Nora nekā Pēteris.

Daina Avotiņa raksta jau kopš 1955. gada: viņai iznākuši dzejoļu krājumi, īsās prozas devumi, romānu triloģija. Jāatzīstas, ka Avotiņas padomju laika gara bērnu nepārzinu un nepārskatu, bet, cik lasu uzziņu literatūrā, viņa ar tolaik sludināmo, tagad pulgojamo ideoloģiju dziļāk sapinusies nav. Šķīstu jau, ka jaunā sacerējuma pamata situācija, kur trūcīgs Ulmaņa laiku jauniešs dabū kalpot budzei par priekšstrādnieku un brīvajā laikā arī par viņas vīra aizstājēju, ir īstena padomju laiku šķīru atšķirību parādītāja un izteicēja. Padomju laikos rakstniekiem nācās buržuju laiku mazturīgos garīgi paglāstīt, bet pārtikušos izsmiet vai vismaz rādīt uz tiem

ar pirkstu. Turpretim tagad, ja vien rakstnieks neizmanto šķīru nevienlīdzību propagandai, to iezīmēt viņam neviens neliedz.

Daina Avotiņa galveno uzmanību romānā pievērš starpcilvēku attiecībām, kas lielākoties tādas pašas būtu neatkarīgi no laikmeta fona, uz kāda tām lemts risināties. Starp vēl miera laika izdarībām tomēr izceļas nodaļa “Lielās dzīres”, kur “Deseniekos” tiek atzīmēts 15. maijs. Galvenie gaidītie viesi, Valsts prezidents un zemkopības ministrs, gan neatbrauc, tomēr svinības notiek ar bajārisku vērienu. Lasītājam gandrīz vai sagribas dungot “Lai ligo lepna dziesma!”. Rakstniece parāda, kā cilvēku personiskā labklājība t.s. labajos gados varēja iet roku rokā ar zemes un dzimtenes mīlestību.

Bet tad jau viss aiziet raitā secībā. Krievi Latvijā vēl knapi iekārtojuši bāzes (200. lpp.), kad viņi dažas lappuses tālāk jau paguvuši mūsu zemi okupēt un notiek masu deportācijas. Rakstniece *credo* par cilvēka dabu ekstremālos apstākļos izsaka šādi vārdi:

Ar dažu cilvēku tā mēdz notikt, ka tas, savu dzīvi dzīvot nemācēdams, negrib to ļaut arī citiem. Viņā pamostas visi ļaunie instinkti, un tie diktē viņa rīcību. Ja viņš kādu mīlējis, tad sāk to ienīst, ja kāds viņam labu darījis, viņš tam atmaksā ar ļaunu. (224.)

Rakstniece liekas gluži vai iemilējusies archaiskajās vārdu formās “iraid” (ar nozīmi – „ir”) un “nevoid” (ar nozīmi “nav”). Īpaši atkārtotajā runā šīs formas bieži lietotas. Vai lauku ļaudis pirms gadiem astoņdesmit tiešām tā būtu runājuši? Tad nu atdosimies šīm formām uz mirkli arī mēs un pateiksim, kas

Liktenmezglos iraid un kā tur nevoid. – Nevoid jaunatklājumu par 1938. – 1941. gada vēsturiskajiem notikumiem. Gadi kopš tiem gadiem aizskrējuši daudzi jo daudzi, viss šķīstu jau reiz pateikts. Ja nu vēl vienīgi čekas maiši atnesis ko jaunu? Nevoid grāmata sensāciju un šoku efektu. Lai cik notikumu būtu bijuši dramatiski, tie liegi ielūdināti rakstniece izlidzinātajā stāstījumā un īpaši neizlec no liriskās pamata noskaņas.

Bet kas romānā iraid? – Iraid uzsvars uz atsevišķo cilvēku, liela vai mazāku, svarīgāku vai mazāk svarīgu, kā visu lietu mēru. Silpuri un Grīnfeldi, Jasmīne un Petrone, Krista un Simanis nekļūst mazāk svarīgi tikai tādēļ, ka citi rakstnieki jau agrāk pāsteigušies notēlot viņu likteņu līdziniekus. Rakstniece simpātiskais stils un viņas prasme pēc pirmajam trim lappusēm vairs “neizplūst”, padara *Liktenmezglos* par viegli uztveramu, raiti izlasāmu grāmatu.

Kopš bērniībā pirmoreiz izlasīju Valža *Staburaga bērņus*, mani allaž saistījuši romānu epilogi.

Tie aizvien ir ļoti skumji: grāmatas pamatdarbības laiks palicis tālā pagātnē, bērni izauguši lieli, lielie paguvuši nomirt, nekā – nu absolūti nekā no reiz bijušā – vairs nav atdzīvināms.

Liktenmezglos epilogā Pēteris Silpurs, pēc kara nonācis amerikāņu gūstā un uz to pašu Ameriku vēlāk izceļojis, pēc ilgiem gadiem kopā ar mazdēlu ciemojas Latvijā, lai kaut neilgu laiku pastaigātos pa jaunībā iemītām takām. Skumjākais liekas grāmatas pats pēdējais dialogs, kur mazdēls jautā: “Kad mēs brauksim mājās, vectēv? Tava Latvija ir skaista, taču man šeit ir garlaicīgi.”

Vai te pat akmeņiem nav jāraud? Paaudzei, kam pietrūkst atmiņu, ir pavisam cita attieksme pret vidi, ko seniors garā skata kā apvītu ar staru vainagu. Kādu gan nelaimi kontinuitātes, turpinātības pārrāvums ir atnesis mūsu dažādajām paaudzēm! Cik laimīgi, ka pēdējā teikumā izteiktas ne mazdēla, bet gan vectēva domas: “Viņš palūkojās uz augsnes pilnajiem kokiem un nodomāja, ka tādas zaļi baltas birzes ir tikai Latvijā.”

Visas Latvijā iznākušās grāmatas
varat iegādāties pie
LIELĀKĀ grāmatu tirgotāja

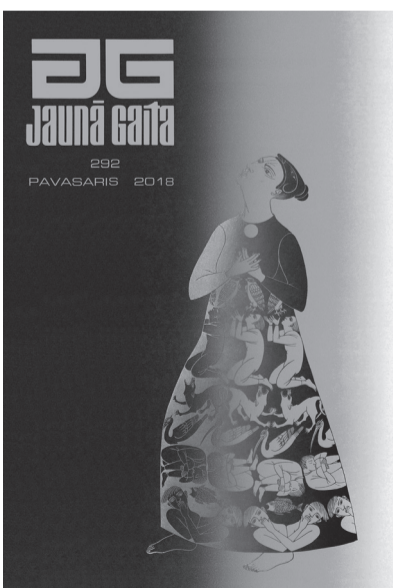
“LATVIJAS GRĀMATA”

SIA “L. Grāmata”
Rīga, Elijas iela 17, LV-1050
Tāl. +371 67223294
Tālrunis +371 67227248
E-pasts: lgramata@lgramata.lv

JURIS ŽAGARIŅŠ

PAVASARĀ JAUNĀ GAITA

Vizuālo mākslu pārstāv Liliņa Dinere un viņas dēls Roberts Dinere, gan ar individuāli, gan ar kopīgi darinātu mākslas darbu attēliem. Divi attēli no *Eddas dziesmām* (Jāņa Rozes apgāds, 2015) ilustrē Ulža Bērziņa atdzejojuma pirmpublicējumu “Skēpudzesma no sāgas par sadedzināto Njālu”. Mākslas redaktore Linda Ēreija par Dinieri raksta:

“Lilijas un arī Roberta darbi izraisa emocionālas izjūtas it visos, bet tie sevišķi atklājas tiem, kuŗiem ir zināšanas kultūrvēsturē, kuŗi atpazīst simbolus, atsauc. Tad katrs darbs lasās kā teiksma, mīts no senām dienām, un mēs to varam asociēt ar laiku, kuŗā dzīvojam.” Ši numura vāka attēls ir darināts no Lilijas Dineres gleznas *Lielā iemūtniece*.

Dzejniece/māksliniece Maija Meirāne apraksta un komentē Madonas Novadpētniecības un mākslas mūzeja izdevumu Erna Bērziņa/Dzelme/Ķikure. Atgriešanās mājās. Zīmējumi un teksti. Šo izdevumu ar daudziem Ernas Ķikures (1906-2003) dzejas un mākslas paraugiem sastādījusi viņas meita Inese Birstiņa un grafiskās mākslas meistars Nelson Vignault.

Režisore, dramaturģe Dace Mičāne Zālite dalās ar pieciem saviem visjaunākajiem dzejoļiem un Bitīte Vinklere ar sešiem atdzejojumiem angļu valodā no Baibas Bičoles krājuma *Griežos*.

Vlada Spāres stāsts “Nelaimes putns” ir par zēnu, kuŗš Vērmanes

parkā spēlē šahu ar večiem, bet mājās sarunājas ar savas iztēles tēliem. Ilzes Lāces-Verhaeghes stāsts “Baloži uz Žozetes jumta” ir par vecas sievas sāpi, kas neļauj vairs melot pašai sev. Lāsma Gaitniece ar sarunu dialogiem uzbūvē jauku piemiņu savam vectēvam Rudolfam Ģibietim.

“Franču trioleta tradīcija latviešu literārajā telpā” ir literātūrinātnieces Ritas Grīgānes konspēkts no viņas 2016. gada bakalaura darba Latvijas Kultūras akadēmijā. Trioleti ir lakoniska dzejas forma, kur mazvārdība nav šķērslis bagātīgiem mākslinieciskiem izteiksmes līdzekļiem.

Rakstniece Rudīte Raudupe (*Rudīte Emir*, angļu valodā rakstīdama) intervijā ar Laimu Martinski, *Ziemeļkalifornijas Apskata* redaktori, stāsta par latviešu tautas dainās un indiešu tautas vēdas pausto līdzīgo Dieva jēdziena atziņu.

Komponiste Dace Aperāne intervijā iepazīstina ar visā pasaulē plaši iecienīto virtuozo pianistu Reini Zariņu. Aperāne ir pievienojusies JĢ redakcijas kollēģijai

un apņēmusies turpmāk vadīt un veidot mūsu žurnālā atsevišķu nodaļu “Mūzika”.

Nodaļā “Aktuālītātes” Latvijas Universitātes Filozofijas un socioloģijas institūta vadošā pētniece Dagmāra Beitnere-Le Galla ar akadēmisku precīzītāti ieska-tās humanitārajos un morālajos apsvērumos Eiropas Savienības patvēruma meklētāju politikas veidošanā. Neatkarīgais žurnālists Otto Ozols, istajā vārdā Mārtiņš Barkovskis, arī ieska-tās ES politikas problēmās un mudina lasītājus ņemt nopietni savu demokrātisko atbildību to risināšanā.

Fotografijas vēsturnieks Pēteris Korsaks apraksta fotoamatiera Gotharda Grīnvalda (1905-1986) mūža gaitu. Četras lappuses vēlītās Grīnvalda fotografijām no krievu un vācu okupācijas laika Tukumā un no meža darbiem izsūtījumā Sibīrijā.

Grāmatu recenziju nodaļā Juris Šlesers ieturīgi apraksta Ritas Laimas Bērziņas grāmatu *Sky-larks and Rebels*. Lāsma Gaitniece raksta par Jāņa Sudrabiņa Pē-

dējā *diena Kurzemē* un Arno Jundzes *Sarkanais dzīvsudrabs*. Gaitniece sniedz arī savu viedokli par advokāta Andra Grūtupa (1949-2014) pienesumu latviešu literatūrā. Māris Roze atspriež “Latvijas Mediju” izdevumu, septiņu vēsturnieku kopdarbu *15. maija Latvija*.

Nodaļā “Dažos vārdos” pieminēti veļiem pievienojušies prominenti kultūras darbinieki, kā arī atzinību saņēmušie radošie un īsi aprakstītas pēdējā laikā iznākušās grāmatas.

Īpašā nodaļā “Slidenā Slīpe” jauniešs Tomass Stepiņš apraksta, kā Latvijā ieviesies Amerikā populārais dzejas *slama* iestādījums.

Jaunās Gaitas pavasara numuru var atrast daudzās Latvijas bibliotēkās. Par lētu naudu to var nopirkt “Zvaigznes ABC” un Jāņa Rozes grāmatveikalos, *Nice-Place* veikalā un pie Latvijas okupācijas mūzeja grāmatgaldā. Par abonēšanas kārtību rakstiet e-vēstuli juris.zagarins@gmail.com vai zvaniem +1 413 732-3803, vai arī skatiet mājaslapu jaunagaita.net

POŠAMIES 13. SAEIMAS VĒLĒŠANĀM!

Kā celsim *Nākotnes namu* un paši savu nākotni?

Saeimas deputāts Ritvars Jansons (NA) intervijā Ligitai Kovtunai

Vai būs pareizi, ja nodēvēšu jūs par trimdas latviešu lolojumu – Okupācijas mūzeja lobiju Saeimā?

Droši vien, jo, kā zināt, esmu daudzus gadus tajā strādājis un joprojām esmu Okupācijas mūzeja biedrības valdē. Turklāt Saeimā ir arī Okupācijas mūzeja atbalsta grupa, un man ir zināma deputāta darba pieredze, lai spētu un prastu virzīt jautājumus, kas uz šā mūzeja – un konkrēti *Nākotnes nama* nākotni tieši attiecas un šobrīd ir ļoti aktuāli.

Cik tālu ir *Nākotnes nama* celtniecības projekts?

Nemot vērā, ka notika cīņa par projektu ar Rīgas būvvaldi – valstij bija jāpārņem savās rokās būvvaldes funkcijas, laiks ritēja, un būvniecības izmaksas ir augušas. Šobrīd tiek meklēts risinājums, lai būvniecība nesadārdzinātos un tiktu uzsākta. Prognozēju, ka būvniecība sāksies 2019. gadā. Tātad – *Nākotnes nams* iezīmēs jauno Latvijas Simtgadi. Arī tā varam šo lietu skatīties...

Bet atkal Saeimā būs jāatver Okupācijas mūzeja likums, jo tajā jāmaina ne tikai termiņi, bet, iespējams, arī finanses – celtniecības darbu izmaksas valstī turpina augt.

Ar *Nākotnes nama* uzcelšanu viss vēl nebeigsies – būs jāiegulda līdzekļi tā uzturēšanā. Bet naudas straumīte no trimdas izsīkst, jo ziedotāju skaits jau nepieaug – gluži otrādi...

Nomierināšu satrauktos prātus – pateicoties ziedotājiem, konkrētu naudas apjomu viņi virzījuši, lai iekārtotu ekspozīciju, ņemot vērā, ka tā ir jāpapildina, tostarp ar modernu tehnoloģisko aprīkojumu; ir konkrēti ziedojumi biroja telpām un krājumu glabāšanai un papildināšanai. Bet galvenais – mūzejs atgriezies stratēģiski svarīgā tūrisma vietā, kur savulaik apmeklētāju skaits bija 100 000 gadā (salīdzinājumam – pagaidu mītnē Raiņa bulvārī tas ir apmēram 30 000, tātad tikai viena trešdaļa no iepriekšējā).

Protams, ziedojumi būs vajadzīgi arī turpmāk, jāmeģina vairāk piesaistīt vietējos mecenātus, kā arī aktīvāk uzrunāt Eiropas diasporu.

Budžetā paredzēts arī valsts finansējums, kas pamatots ar to, ka valsts dod savus uzdevumus mūzejam, kas attiecīgi tiks apmaksāti. Piemēram, Kultūras ministrija apmaksā sabiedrības integrācijas un daļēji – izglītības programmas, ko īsteno mūzejs. Valsts dotācija tiek dota arī krājuma uzturēšanai. Jādomā arī par to, kā mūzeju padarīt par vietu, kur norisinās kultūras sarīkojumi, kas piesaista vietējo ziedotāju naudu, lai arī ne tik lielu kā sporta sarīkojumi, ko Latvijā atbalsta labprāt un dāsni. Un vēl – jāsaņem paldies Okupācijas mūzeja fondam ASV, kas ziedojumu naudu ieguldot vērtspapīros un darījimos, līdz šim veiksmīgi gūst peļņu no procentiem.

Un pašvaldības – Rīgas domes atbalsts?

Tas līdz šim ir bijis 20 – 30 tūkstoši eiro gadā, kas jāizmanto mērķiem, ko nosaka Rīgas dome – citu gad saturiskiem, citu – tehniskam aprīkojumam, par ko mūzejam arī jāsniedz pārskats. Varētu vēlēties lielāku noietību un konkrētību, jo šie mērķi gadu no gada mainās.

Jūs teicāt – atkal būs jāatver Okupācijas mūzeja likums. Vai paļaujaties uz politisko atbalstu?

Man nav šaubu, ka šai Saeimā atbalsts būs. Paļaujos uz koalīcijas partneriem (*Vienotība*, ZZS – L.K.), kas vienmēr ir bijuši atbalstoši, atminēsimies, ka kopīgiem spēkiem panācām, lai *Nākotnes nama* būvatļaujas saņemšana nonāktu Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrijas, tātad – valsts kompetencē – pēc tam, kad sadarbība ar Rīgas domes būvvaldi bija kļuvusi nepārvarami problēmātiska.

Kas notiks nākamajā Saeimā, neņemšos spriest. Ja nāks jauni nezināmi “spēlētāji” un politiskais spektrs kļūs sadrumstalots, var būt visādi. Par to arī iesaku padomāt, atdodot savu balsi vēlēšanās.

Pēc kādiem vēl kritērijiem jūs izvēlētos politisko spēku, par kuŗu balsot, ja, protams, nebūtu saistīts ar kādu konkrētu? Tā teikt, – ja būtu vienkāršs vēlētais.

Saprotams, ka skatītos tā politiskā spēka virzienā, kas jau kaut ko ir padarījis un sola turpmāk darīt gluži praktiskā, man svarīgā jomā: ja būtu pensionārs, raudzītos, kas sola lielāku pensiju, ja daudz bērnu ģimenes galva, – kas jau kaut ko padarījis un sola darīt vēl, lai palielinātu bērnu pabalstus un vispār atbalsta demografisko programmu valstī. Nebūsim ideālisti – visvairāk cilvēku interesē sociālās un naudas lietas, un ar to arī politiskie spēki centīsies uzrunāt savus vēlētajus.

Ārzemju latviešiem visvairāk rūp Latvijas drošība.

Jā, no tāienes šis aspekts ir vislabāk redzams, līdz ar ko aktuālāks. Turklāt cilvēki, kas dzīvo Rietumu pasaulē un vispār daudz pārvietojas pa pasauli, ir pārliecinājušies, cik tā pasaule ir trausla, – vietās, kur nekad neparedzēja konfliktus, tie tomēr rodas. Ukrainas kara pašā karstumā šis nemiers spilgti parādījās arī mūsu sabiedrībā, taču norīnā, kad Latvijas valsts teritorijā ieradās NATO sabiedrotie.

Cilvēki, kam tiešām galvenā rūpe ir Latvijas drošība, visticamāk arī balsos par to politisko spēku, kuŗa pārziņā ir Aizsardzības un Ārlietu ministrijas. Manis pārstāvētā Nacionālā apvienība nepārrauga ne vienu, ne otru, bet ticiet man – mūsu rindās nav neviena, kam skats pēc demokrātijas, sabiedrības saliedētības vai biznesa vides parauga būtu vērts uz Austrumiem, uz Krieviju vai Baltkrieviju. NA ir transatlantiska, eiropiska partija.

Ritvars Jansons: “Paļaujos uz koalīcijas partneriem (*Vienotība*, ZZS – L.K.), kas vienmēr ir bijuši atbalstoši, atminēsimies, ka kopīgiem spēkiem panācām, lai *Nākotnes nama* būvatļaujas saņemšana nonāktu Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrijas, tātad – valsts kompetencē – pēc tam, kad sadarbība ar Rīgas domes būvvaldi bija kļuvusi nepārvarami problēmātiska. Kas notiks nākamajā Saeimā, neņemšos spriest. Ja nāks jauni nezināmi “spēlētāji” un politiskais spektrs kļūs sadrumstalots, var būt visādi. Par to arī iesaku padomāt, atdodot savu balsi vēlēšanās.”

Kur cilvēkam smelties patieso informāciju, zīnot, ka tā tūlīt sāks gāzties pār mūsu galvām?

Vispirms – paanalizēsim, kur smeļas informāciju dažādu vecuma grupu sabiedrības pārstāvji. Tie, kuŗi pieder pie 55+ gadiem, galvenokārt ir Latvijas sabiedriskās televīzijas jeb LTV1 programmas skatītāji, šie cilvēki par galveno informācijas avotu izmanto televīziju un avīzes. Jaunie – līdz 30 gadu vecumam – un vecāki informāciju pamatā smeļas sociālajos tīklos, tīmeklī, kas pilns ar viltus ziņām. Tāpēc sabiedrībā valda pamatots satraukums par tā saukto medijpratību – kā atšķirt viltus ziņas no patiesajām. Un būs centieni no Krievijas puses ietekmēt prātus. Turklāt krieviski runājošās sabiedrības daļas galvenais informācijas avots tomēr ir Krievijas kanāli, un tas tiks izmantots. Tāpat kā “masīva” reklāma no politisko spēku puses, ievērojot, ka aptuveni 20% cilvēku ir t. s. “svārstīgie”, kas līdz pēdējam brīdim nav izšķirušies, par ko balsot. Šo “masīvo reklāmu” īsi pirms vēlēšanām nedrīkst pieļaut, jo cilvēki tiek gluži apdullināti. Līdzības runājot, ja katru mīļu brīdi viņam uzmacīgi piedāvā *Dormeo* reklāmu, viņš ņems un nobalsos par *Dormeo* matraci.

Bet ja vēlētajū uzrunās jauns, politiski aktīvs savējais laikabiedrs, tad taču balsos par tādu. Kā piesaistīt jauniešus?

Gluži konkrēts fakts – savu meitu Regīnu Annu, kuŗa ir politoloģijas studente un darbojas NA Rīgas nodaļas valdē, nekad neesmu virzījis iesaistīties politikā. Acīmredzot jauniešus uzrunā kopīga, motivējoša interesanta darbība, nu, piemēram, tradicionālie novembra lāpu gājieni, kuŗos viņi ne tikai soļo ar lāpām rokās, – šīs lāpas ir jāsgādā, jāpiepilda, praktiski jāpieliek savs darbs. Un ja tas notiek draudzīgā, interesantā vidē, ar dziedāšanu un darbošanos – kāpēc ne! Ticiet man, jauniešus nevar piesaistīt ar saukļiem, ar solījumiem, ka nu pavērsies politiska vai biznesa karjēra. Saikne ar valsti, valstiskuma apjaušana veidojas citādi, galvenokārt – praktiski darbojoties, iesaistoties tematiskos pasākumos, dziesmu vakaros. Priecājamies, ka saikne ar jauniešiem veidojas.

Kāpēc jūsu izvēle ir tieši Nacionālā apvienība?

Jo nacionālā un valstiskuma ideja kā augstākā vērtība, neatkāpšanās no saviem principiem, latviskuma saglabāšana arī diasporā ir tās politikas pamatā. Kultūras ministre Dace Melbārde ar savu darbību to pārliecinoši apliecina. Partijas ir uzkāpušas Latvijas politiskajā Olimpā un no tā aizgājušas. Latviskuma idejas aizstāvji, savus ideālus nemainot, paliks tajā arī turpmāk. Šobrīd notiekošā skolu reforma, pārejot uz mācībām valsts valodā, ne-

būtu notikusi, ja NA to trīs Saeimu darbības laikā nebūtu prasījusi.

Kas, jūsuprāt, ir NA iepriekšējās darbības vājākais posms, kas jāstiprina?

Politiskie pretinieki partiju joprojām mēģina saistīt ar maksātspējas administratoru ēnu, pārmetot senu ziedojumu. Arī es esmu spiests taisnoties par laiku, kad politikā vēl nebiju. Varu teikt, ka NA vadītā Tieslietu ministrija šajā Saeimā ir veikusi milzīgu darbu, lai ar likumdošanas un organizatoriskiem pasākumiem sakārtotu maksātspējas lietas līdzīgi tradicionālajām Rietumu demokrātijām. Sabiedrība īpaši pēdējā laikā cītīgi seko tiesu reformas īstenošanai, jo satraukumus izraisījuši kukuļošanas gadījumi un tiesnešu pretrunīgie lēmumi. Lai arī tieslietu sistēmas stiprināšanā daudz tiek darīts, darāmā ir daudz arī turpmāk. Latvijas situācijā nevienam politiskam spēkam šādas fundamentālas lietas nevar īstenot tikai vienas Saeimas darbības laikā.

Ja vēlaties uzdot jautājumus Ritvaram Jansonam, rakstiet: ritvars.jansons@saeima.lv.

Rakstisku vēstuli pa pastu, lūdzu, sūtiet uz redakciju: Rīgā, Ģertrūdes 27, LV-1011, un mēs nogādāsim adresātam.

(Turpināts no Nr. 8)

SANDRA BONDAREVSKA

Latvija un liktenīgais 1919. gada 11. septembris Hamburgā

Valstiski svarīgi notikumi laikā pēc Pirmā pasaules kara risinās Kārļa Pētersona dzimtenē.

1918. gada 18. novembrī tiek proklamēta Latvijas Republika. Tas bija nozīmīgs dzīves pagrieziena punkts arī visai lielajai Pētersonu dzimtai gan Īrijā, gan Latvijā.

Jaunās valsts ārlietu ministrs Zigfrīds Anna Meierovics 18. novembra vakarā raksta vēstules pasaules ietekmīgākajām valstīm, tostarp Lielbritānijai. Palīgā tiek aicināti un iesaistīti tautieši ārvalstīs. Ziņu no Latvijas saņem arī Kārlis Pētersons.

Kārļa Pētersona meitas Izoldes arhīvos bija saglabājusies Zigfrīda Annas Meierovica 1918. gada 18. novembrī pašrocīgi rakstīta vēstule ar aicinājumu noklausīties ziņojumu par Latvijas nākotnes izredzēm un uzdevumiem Latviešu Legācijas telpās Lielbritānijā 1918. gada 24. novembrī. Vēstulē pievienots Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotās Karalistes ārlietu ministra Artura Džeimsa Belfūra 1918. gada 11. novembra personiskās notas noraksts par Latviešu Pagaidu Nacionālās padomes kā *de facto* neatkarīgas struktūras atzīšanu. Tē atrodama arī Z. A. Meierovica vizītkarte ar personīgu piezīmi "Latvijas Republika proklamēta".

Šos nozīmīgos dokumentus vispirms glabājis Kārļa Pētersona sieva, tad meita Izolde un pēc viņas nāves – krustmeita Anna Breidija. Tagad, kad arī Breidijas kundze ir mirusi, dokumentus turpināja glabāt Annas meitas Deirdre un Šindila. 2012. gada 7. decembrī Dublinā viesojās Latvijas Republikas ārlietu ministrs Edgars Rinkēvičs. Pēc 94 gadiem šo Pētersonam toreiz adresēto unikālo vēstuli ministram svinīgi nodeva Breidiju ģimene un tagad tā glabājas Ārlietu ministrijas vēstures arhīvos Rīgā.

Atkāpei piebildīšu, ka šī nav vienīgā augstu Latvijas amatpersonu vēstule, kas sasniegusi Īriju Latvijai nozīmīgā brīdī. Lai arī *Kappē-Peterson* uzņēmumā sen vairs nestrādā neviens latvietis, tomēr Latvijā te tur augstā cieņā. Valsts neatkarības atjaunošanas dienā 1991. gadā kompānijas *Kappē-Peterson* toreizējais direktors Tonijs Dempsejs pirmajam atjaunotās Latvijas vadītājam Anatolijam Gorbunovam nosūtīja apsveikuma vēstuli un pipju komplektu dāvanā. Atpakaļ Dempsejs saņem Gorbunova parakstītu pateicības vēstuli. Un te nu jāteic, ka šis mazais draudzības un cieņas apliecinājums demonstrē cieņas pilnu saikni starp Īrijas *Kappē-Peterson* un Latviju.

Iespējams, ka pirms gadsimta Kārlim Pētersonam būtu lūgts iesaistīties un palīdzēt ar jaunās Latvijas valsts ārlietu un ekonomisko sakaru veidošanu Lielbritānijā un vēlāk arī neatkarīgajā Īrijā, taču tuvojās 1919., Latvijas brīvvalsts pirmais pastāvēšanas gads, kas vienlaikus bija patiesi traģisks Pētersonu ģimenei.

Konrāds aizbrauc uz Latviju, Kārlis dodas uz Vāciju

Pēc Latvijas neatkarības pasludināšanas jau 1919. gadā Konrāds

Pētersons atvadās no sava tēvoča, Annijas, Konrāda Henrija un mazās Izoldes un kopā ar savu jauno sievu Helenu aizbrauc uz Latviju. Viņš ir 31 gadu vecs diplomēts inženieris ar sešu gadu darba pieredzi Īrijā. Zaļajā salā viņš bija nodzīvojis 14 gadus, un faktiski šeit bija pagājusi lielākā daļa viņa trausmainās jaunības. Tagad, iestājoties briedumam, ar jaunām cerībām un mērķiem viņš dodas atpakaļ uz dzimteni.

Šī paša gada pavasarī, martā, Annija kopā ar Kārli pavada brīnišķīgu laiku Kanārijū salās, pie reizes apskata arī Franciju, bet vasaras beigās Kārlis Pētersons pošas darba darīšanās uz Vāciju. Lietošanai Vācijā Kārlim Pētersonam ir izsniegta identifikācijas karte, kas derīga no 29. augusta līdz 26. septembrim. Lai to nokārtotu, Kārlim kādu laiku nākas pavadīt Parīzē, un te viņš uzturas kopā ar dēlu Konrādu Henriju, jo Annija jau ir atgriezies Dublinā. Īsi pirms aizbraukšanas uz Vāciju Izoldei sūtītajā vēstulē Kārlis raksta, ka arī Kons pošas mājup uz Īriju, bet viņš pats turpinās kārtot darba lietas Eiropā. Šķiet, ka nedz pats *Kappē-Peterson* direktors, nedz viņa ģimene toreiz nenojauta, ka šis būs pēdējais Kārļa Pētersona brauciens uz ārzemēm, turklāt Zaļajā salā viņš vairs neatgriezīsies.

1919. gada 11. septembris. Vai šim datumam ir kāda īpaša spēja nest nelaimi? Nevarētu būt... 11. septembris taču ir arī Raiņa dzimšanas diena. 1919. gadā dzimniekam Šveicē aprit 54 gadi. Jubileju Rainim Kastaņolā gan nosvinēt lāga nesanāk, jo viņš ir saslimis.

Kārlim Pētersonam pēc pusgada būtu jāsvin 68. dzimšanas diena.

Nokārtojās darba lietas, Kārlis Pētersons plānoja atgriezties Dublinā

Kad vīza beidzot ir saņemta, augusta beigās *Kappē-Peterson* direktors no Parīzes dodas uz Vāciju. Pirmais pasaules karš ir tikko beidzies. 1919. gada 28. jūnijā ir parakstīts Versaļas līgums, bet situācija Vācijā ne pavisam nav tik mierīga, kā varētu šķist. Šis laiks tiek saukts par Vācijas lielo depresiju. Revolūcija, kas sākās 1918. gada novembrī, beidzās ar republikas izveidošanu, kad no troņa gāza ķeizaru un tam sekoja cīņa par varu. Tikuši ar to cik necik galā, vācieši 1919. gada augustā oficiāli izveido Vēimāras Republiku, kuŗu nekavējoties pieņēma ekonomiskā krīze, jo tiek pārtraukta agrāk sniegtā ASV palīdzība Eiropas atjaunošanas plāna ietvaros. Visā valstī un it īpaši lielajās pilsētās strauji pieaug bezdarbs. Plaukst melnais tirgus, kontrabanda, aug noziedzība. Latvijā savukārt savus netīros nodomus grasās īstenot Bermonds un ģenerālis fon der Golcs.

26. septembrī, kad būs nokārtojās darba lietas, Kārlis Pētersons plānoja atgriezties Dublinā. Tā vēsta Vācijas vēstniecībā viņam izsniegtā uzturēšanās identifikācijas karte, taču 1919. gada 11. septembrī Hamburgā Kārlis Pētersons mirst. Par šo pēkšņo nāvi

nekavējoties tiek paziņots Kārļa sievai Annijai Pētersonei, kuŗa kopā ar dēlu Konrādu Henriju no Dublīnas steigšus dodas uz Vāciju. 16. septembrī viņa jau šķērso Nīderlandes un Vācijas robežu Oldenzālē, visticamāk, ka Eiropā ceļošanai viņa ir izmantojusi vilcienu un Hamburgā Annija varēja ierasties nākamajā dienā, 17. septembrī.

Oficiālais paziņojums Valsts testamentu kalendārā ir visai īss. Tas vēsta:

"Pētersons Kārlis no Dublīnas Kenilvorsskvēras Nr 33. ir miris 1919. gada 11. septembrī Hamburgā." Lakonisks un skops paziņojums, turklāt ar kļūdu, jo mājas numurs adresē patiesībā bija 53.

Uzņēmuma *Kappē-Peterson* arhīvos glabājas Annijai rakstīta gara vēstule no Jana Boušeka, *K&P* sadarbības partnera Prāgā, kas pēdējās dienas bija kopā ar Kārli Pētersonu Hamburgā.

"Rīt man jāuzraksta pastkarte un vēstule savai mīļajai sievai, meitiņai un dēlam..."

1920. gadā nu jau atraitnei Annijai Boušeks raksta: "6. septembrī mums vajadzēja doties uz Trouna ražotni, kur bija paredzētas sarunas par Pētersona cigāru piegādēm. Jau no rīta Pētersona kungs jutās slikti. Es liku atsaukt ārstu, un dakteris Kohns izrakstīja zāles. Pētersona kungs man lūdza atsaukt arī vizīti pie Tečas kundzes, kur bijām uzaicināti uz kafiju. Gribēju jums sūtīt telegrammu, bet Pētersona kungs mani atrunāja, sacīdams, ka viņam bieži uznākot šādi nelabumi. Es sarunāju vēl divus ārstus – Krononga kungu un Gleisa kungu. Viņi abi izmeklēja Pētersonu un izrakstīja jaunas zāles. Arī ārsti mani pārliecināja, ka nav vērts telegrafēt un jūs uztraukt ar ziņu par Pētersona kunga veselību.

Varu būt lepns, ka šajā laikā jūsu vīrs savu veselību uzticēja manai aprūpei. Es sagādāju viņam vēl papildu spilvenus augstākam pagalmam un steidzos pēc izrakstītajām zālēm, sagādāju viņam augļus un vīnogas, kuŗas viņam ļoti garšoja. Labi, ka šajā laikā varēju būt Hamburgā.

Ārsti arī ieteica, ka Pētersona kungu jāpārved uz sanatoriju. Es viņu ceļā pavadīju. Brauciens bija visai ilgs, līdz nonācām galā. Sanatorijā es Pētersona kungu apciemoju vairākas reizes dienā. 8. septembra vakarā mums bija saruna par jums. Kārlis stāstīja, cik ļoti viņš jūs mīl. Viņš sacīja: "Rīt man jāuzraksta pastkarte un vēstule savai mīļajai sievai, meitiņai un dēlam." Viņš nemitīgi atkārtoja: "Meine liebe Frau." Es biju pie viņa no pulksten četriem līdz sešiem. Viņš lūdza ūdeni, bet viņam bija aizliegts daudz dzert, tāpēc mēs viņam ļāvām dzert tikai maziem malciņiem. Arvien gādāju, lai viņam būtu augļi.

Nākamajā dienā Pētersona kungs jutās pavisam noguris. Uz sanatoriju mēs braucām kopā ar Autenrieda kungu, kuŗš prata runāt anglicki un būtu bijis labs sarunbiedrs jūsu vīram, bet Pētersona

Pētersona ģimene 1914. gadā

kungs jutās jau pavisam slikti un mums no sarunas nekas neiznāca. Pārējo jūs jau zināt..."

Kārlis Pētersons ir apglabāts Hamburgā

Leģendārais uzņēmējs, latvietis Kārlis Pētersons ir apglabāts Hamburgā Olcdorfā kapsētā. Savā testamentā viņš ir minējis divus cilvēkus: sievu – Anniju Pētersoni un Patriku Dafiju – lauksaimniecības konsultantu. Īrijas avižu nekrologi ziņo par izcilā uzņēmēja aiziešanu.

Kad nomirst tēvs, Konrādam Henrijam ir 15 gadu un tikko rudēni viņš ir uzsācis mācības Metropolitanā Mākslas skolā.

Ģimene šajā laikā dzīvo Kenilvorsskvērā 53., Ratgārā, Dublīnas pievārtē, un Izoldei ir vien 8 gadi. Tēva nāve mazajai meitenei liek dziļi skumt. Tēvs viņai bijis ļoti mīļš un liela autoritāte, bet Izolde Kārlim ārkārtīgi mīlēja meitiņu. Abu attiecības ļoti raksturo virkne pastkaršu, kuŗas tēvs mazajai sūta ikreiz, kad dodas komandējumā. Arī no pēdējā brauciena uz Vāciju Izolde teju ik dienas, reizēm pat divas datētas vienā dienā, saņem pa skaitai skatu kartē. Īsās vēstulītes arvien beidzas ar vārdiem – "mīlošais tēvs", "bučas – tētis" vai "tētuks", bet ik katrā no tām meitene tiek uzrunāta par Izoldes jaunkundzi. Vēstulēs Kārlis meitiņai arī maigi atgādina, ka jāklausa māmiņai, un cer, ka viņi abi ar brāli nesagādā viņai lielas raizes.

Līdz mūsdienām ir saglabājusies apmēram divdesmit tēva rakstītas pastkartes Izoldei. Uz Dublinu tās ceļojušas gan no Francijas, gan Holandes, gan Vācijas. Pēdējo vēsti no tēva Izolde saņem 19. septembrī, astoņas dienas pēc Kārļa Pētersona nāves. Tā rakstīta 1. septembrī 1919. gadā no Nuppnau Holzdamms viesnī-

cas Hamburgā. Īsajā vēstulītē Kārlis stāsta, ka lietas kārtojas lieliski, ka tikko pavadījis jauku svētdienu, kuģojot pa Alsteras upi...

Kā vadītājs Kārlis Pētersons uzņēmumā *Kappē-Peterson* bija nostrādājis 23 gadus, kopā – 43 gadus. Šī bija pirmā un vienīgā viņa darbavieta Īrijā, kuŗa viņš no kokgriezēja bija izaudzis līdz ražotnes līdzīpašniekam un ar saviem izgudrojumiem atnesis tai pasaules slavu. Ražotni pēc Kārļa Pētersona nāves turpina vadīt tikai Alfrēds Kapps, tomēr Pētersona vārds no uzņēmuma nosaukuma nepazūd līdz pat mūsdienām.

Un vēl...

Un vēl kāds interesants fakts, kas liecina par Kārļa Pētersona sava veida atbalstu neatkarības cīnītājiem. Jau agrāk – Lieldienu dumpja laikā – Pētersons organizēja pipju dāvināšanu īru armijas komandantiem un lielākajai daļai īru armijas virsnieku. Tradīcija saglabājas arī pēc Kārļa Pētersona nāves. Īpaši Neatkarības kara laikā *Kappē-Peterson* pipes tika dāvinātas arī personīgi Maiklam Kolinsam un Īmonam de Valeram, lai gan de Valera tomēr priekšroku esot devis cigaretēm.

Līdzko Īmons de Valera deklarēja Īrijas republiku, uz pipēm tika gravēts uzraksts "Made in the Republic of Ireland", un tas, protams, kārtējo reizi atkal ārkārtīgi saniknoja britus. Kā nekā *Kappē-Peterson* produkciju ar šādu uzrakstu pārdeva ne tikai Īrijā un Anglijā, bet arī visās lielākajās Eiropas pilsētās un arī Amerikas Savienotajās Valstīs. Šādi, tiem laikiem visai savdabīgā, toties efektīvā veidā, vēsts par īru neatkarības cīnītāju gribu un tautas nedalītu atbalstu tai aplidoja lielu daļu pasaules. Protams, tas skaidri demonstrēja arī uzņēmuma simpātijas.

Kopīgi turpināsim kopt tradīciju – ziedot LU attīstībai!

BRIGITA ZUTERE

Uzsvērot izglītības un ziedošanas kultūras vērtības, Latvijas Universitātes (LU) fonds sadarbībā ar LU Absolventu klubu un LU Botānisko dārzu ir pieņēmuši jaunu izaicinājumu – Rīgas zaļajā sirdī – Latvijas vecākajā botāniskajā dārzā veidos LU absolventu taku. LU absolventi un draugi aicināti atbalstīt takas izbūvi ar savu ziedojumu.

Taka būs īpaša ne tikai ar to, ka tās pirmais elements būs Ēnu dārzs, kas būs Baltijas valstīs unikāls brīvdabas atpūtas objekts, bet arī ar to, ka tiks izbūvēta par LU absolventu un draugu saziemei lidzējiem. Kopējās Ēnu dārza izbūves izmaksas mērāmas 45 000 eiro, režģu laipa visies cauri dārzam 150 m garumā. Ik nedēļu, ziedojot izvēlētajam projektam, ir iespējams iegūt devīgākās fakultātes godu. Līdz šim devīgākie savai Alma Mater izrādījušies LU Juridiskās fakultātes absolventi, kur lielākais individuālais ziedojums bijis 1 000 eiro. **Ziedošanas kampaņas kulminācija paredzēta šā gada 18. maijā**, LU Absolventu dienā, kas LU Botāniskajā dārzā pulcēs vairākus tūkstošus absolventu un sadarbības partneru.

Sobrīd tiek īstenota LU Botāniskā dārza atjaunošana, gatavojoties dārza simtgadei 2022. gadā. Sakārtojot un papildinot teritorijas infrastruktūru atbilstoši mūsdienu prasībām, dārzs būs plašai publikai pievilcīgāka vieta. Apmeklētājiem šobrīd nepieejamā dārza daļā dabiski izveidojusies ainaviski vērtīga teritorija – aizaugusi, kādreiz iekopta kokskola. Izmantojot esošo veģetāciju, labiekārtojot LU Botānisko dārzu, tiks radīts noslēpumam un pārsteigumiem pilns Ēnu dārzs. Šī teritorija iemanto neskartas dabas

sajūtu un ir vieta intīmām pastaigām. Absolventu taka visā tās garumā mainīs savu raksturu no ēnainas līdz spilgtas saules apspīdētai. LU Botāniskā dārza direktora p.i., asoc. prof. **Uldis Kondratovičs** uzrunā LU absolventus un aicina pievienoties ziedošanas kampaņai: “LU Absolvent! Tev pašā Rīgas Zaļajā sirdī vienmēr būs vieta, kur iegriezties, padomāt par savu vietu dabā, devumu Latvijas Universitātei un visai Latvijas valstij. Tu iegūsi sirdsmieru mūsu zaļajā oāzē, kam apkārt mutuļo ikdienas steiga.”

Lai veicinātu ziedošanas kultūru, Latvijas Universitātes galvenās ēkas foajē pērnā gada novembrī tika uzstādīta Baltijas augstskolās pirmā ziedotne jeb ziedošanas kiosks, ar kuŗu ērti un ātri var veikt ziedojumu sirdij tuvākajam LU projektam, kā arī perspektīvākajiem studentiem un pētniekiem. Šī gada lielprojekts ir LU Absolventu takas izbūve LU Bo-

tāniskajā dārzā. Ziedot LU Absolventu takas projektam ir aicināts ikviens LU absolvents un sadarbības partneris, izmantojot digitālo tiešsaistes platformu ziedot.lu.lv,

kā arī ziedotni LU galvenajā ēkā. Līdz šim ir saziemei 12 000 eiro, kas ir nepilna trešdaļa no nepieciešamajiem 45 000 eiro, ar ko nosegs būvmateriālu, būvdarbu un daļējus labiekārtošanas izdevumus Ēnu dārza teritorijā. Ziedot savai augstskolai iedrošina LU fonda valdes priekšsēdis prof. *emeritus* **Ivars Lācis**: “Mums, kopā strādājot, jāpanāk, lai jaunā ziedotne kļūtu par ikviena no aptuveni 250 000 LU absolventu dāvināšanas totēmstabu, pie kuŗa vismaz reizi gadā pakavēties minūti un izpildīt vienkāršu rituālu. Rituālu savas pašapziņas celšanai un Latvijas attīstības nodrošināšanai. Vienkāršas darbības ar skaitļiem rāda: ikvienam no LU pēdējo gadu absolventiem, dāvinot tikai 0,15% no saviem gada ienākumiem, Universitātes “Rakstu māja” Torņakalnā augšamceltos jau nepilnos divos gados.”

Tāpat ziedošanas kultūras nozīmīgumu sabiedrībā vērtē un at-

klāj savu viedokli šajā jautājumā LU fonda valdes loceklis **Juris Pūce**: “Latvijā ir jāveido tradīcijas. Mēs esam pieraduši, ka tas notiek pats no sevis un to izdara kāds cits. Pašiem ir jābūt pirmajiem, kas to soli sper, kas ir gatavi tos 10, 20 vai 100 eiro no sava maka novirzīt vietai, kas tevi ir izglītojusi un padarījusi par labāku un konkurētspējīgāku. Var gaidīt uz svešu, var gaidīt, ka kāds cits tavā vietā šo lietu sāks risināt, bet var būt arī pašam pirmajam, un es ar lielu prieku priecājos atbalstīt savu universitāti.”

Sekot līdzī Absolventu takas ziedošanas kampaņas progresam, kā arī apskatīt visus aktuālos Latvijas Universitātes projektus var platformā ziedot.lu.lv. Mēnesi pirms ziedošanas kulminācijas LU Dabas mājā, Jelgavas ielā 1, tiks atvērta izstāde ar sabiedrībā pazīstamu personu darbiem, kas tiks tiešsaistē izsolīti. Visi iegūtie līdzekļi tiks novirzīti Absolventu takas izbūvei.

VITA DIĶE

Piešķirta “Kluso varoņu fonda” stipendija Latvijas 20. gs. vēstures pētniecībai

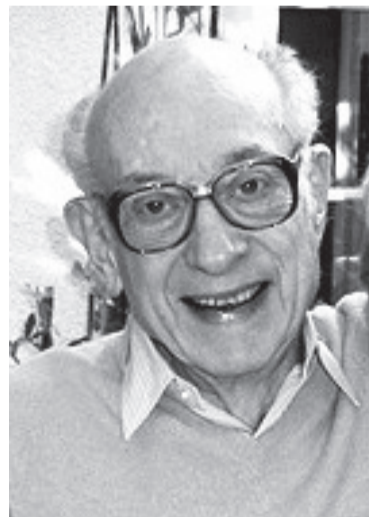
“Nelokāmi un nesatricināmi visos laikos un apstākļos pastāvēt par cilvēcību” – ir pārliecināti “Kluso varoņu fonda” dibinātāji Eduards Andersens un Pēteris Bolšaitis. Vitolu fondā dibinātā “Kluso varoņu fonda” mērķis ir cildināt cilvēkus un ģimenes, kuras, riskējot ar savu dzīvību, ir glābušas citus cilvēkus. “Kluso varoņu fonda” vēlas vairot pasaulē labo un cildināt cilvēcību, pretostatot Otrā pasaules kara zvēriņu aprakstiem stāstus par ļaužu varonību, palīdzot saglabāt dzīvību citiem.

“Kluso varoņu fonda” dibinātāji līdz šim ir veikuši izcilu darbu, lai īstenotu projektus Latvijā – atbalstīta interaktīva glābēju datubāzes izveidošana Žaņa Lipkes memoriālā, dibināta “Liepājas ebrēju piemiņas stipendija” un izdotas grāmatas: E. Andersa “Latviešu vidū holokausta laikā”, Dž. Haidena “Pauls Šīmanis. Minoritāšu aizstāvis”, P. Bolšaitis, kopdarbs ar A. Lūsi un A. Žiguri “Latvijas klusie varoņi”. Realizējot šos projektus, radās ideja par “Kluso varoņu fonda” stipendiju

dibināšanu, kas ietver fonda dibinātāju un atbalstītāju ziedojumus.

Konkurss uz “Kluso varoņu fonda” stipendiju norisinājās 2018. gada februārī, un tajā piedalījās vēstures maģistranti un doktoranti, kuŗi padziļināti pēta Latvijas 20. gadsimta vēsturi. Pirmā “Kluso varoņu fonda” stipendija piešķirta Latvijas Universitātes Vēstures un filozofijas fakultātes doktorantūras studentam Andrejam Gusačenko, kuŗš intervijas laikā pierādīja sevi kā ļoti mērķtiecīgu un zināšanu jaunieci. Viņa maģistra darbs “Sokol organizāciju darbība Latvijā 1928. – 1940. g.” saņēmis Latvijas Akadēmiskās organizācijas Zviedrijā apbalvojumu. Gūtā panākumi mudinājuši Andreju turpināt studijas doktorantūrā.

Andrejs Gusačenko pateicības vēstulē rakstīja: “Kopš bērnības neesmu bijis vienaldzīgs pret vēsturi. Ar lielu interesi klausījos ģimenes nostāstus par senčiem un pagātnes notikumiem. Esmu pagodināts par komisijas lēmu-

Eduards Andersens

mu piešķirt stipendiju mana promocijas darba izstrādei, kuŗas temats ir: “Krievu organizācijas Latvijas Republikā 1918. – 1940. gadā: pretlielnieku darbība”. Tā tapšanas periodā došos pētīt vēsturiskos arhīvus Vācijā, Francijā un Amerikā. Stipendija būs atbalsts dalībai konferencēs, literatūras iegādei un ceļa izdevumiem. Vēlos uzsvērt fonda profesionālītāti un tikšanos ar stipen-

Pēteris Bolšaitis

dijas mecenātu Pēteri Bolšaiti, kas deva daudz pozitīvu iespaidu. Paldies “Kluso varoņu fonda”!”

“Kluso varoņu fonda” dibinātās “Liepājas ebrēju piemiņas stipendijas”, kas veltītas studentiem ar īpašām vajadzībām, saņēma Ričards Mauriņš trešo gadu studē Rīgas Tehniskās universitātes Datorzinātnes un informācijas tehnoloģijas fakultātes programmā

“Datorsistēmas”. Šogad stipendiāts absolvēs augstskolu un kā pats apgalvo – “bez stipendijas tas būtu neiespējami”. Jaunieci pēkšņas slimības dēļ dažu dienu laikā tika piekalts pie ratiņkrēsla, un stipendija ir liels atbalsts studijās.

Vitolu fonds izsaka pateicību “Kluso varoņu fonda” dibinātājiem Eduardam Andersam un Pēterim Bolšaitim un visiem ziedotājiem, kas piedrojušies fonda veidošanā, par sadarbību, jo kā “..maza sēkla brūnā mālā, dzen viena sakne otru tālāk..”, tā jauniešu dzinējspēks ir dibinātāju nerimstošās darbaspējas un vēlme saglabāt Latvijas vēstures atmiņas.

“Kluso varoņu fonda” mērķis ir uzkrāt un ieguldīt pietiekami plašus līdzekļus, lai no gūtās peļņas varētu sniegt vismaz divas iepriekšminētās stipendijas ilgtermiņā. Personas, kas vēlētos piedroties atbalstītāju pulkam, ziedojumus var sūtīt uz: Nodibinājums “Vitolu fonds”, Konta Nr. LV13HABA0551043024521 (Swedbank).

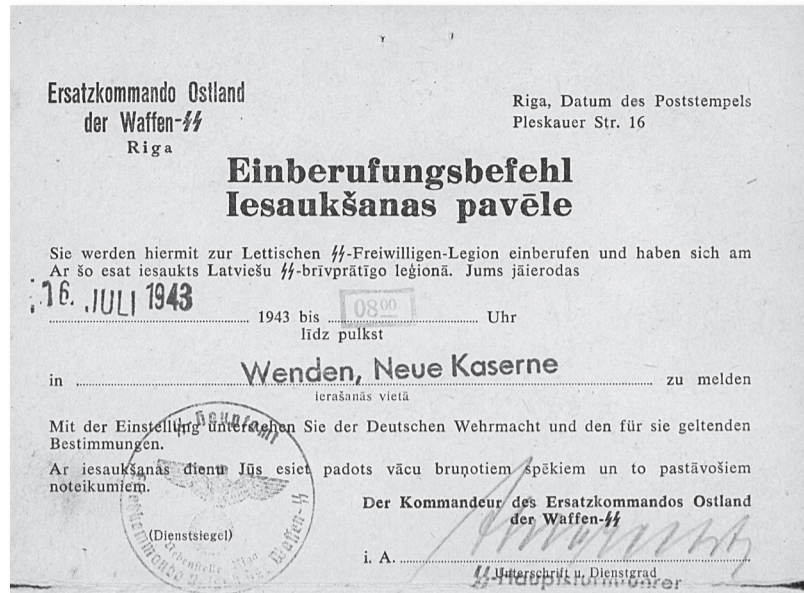
OKUPĀCIJAS MŪZEJA GARIŅŠ STĀSTA

10. Latviešu leģionāri Latvijas Okupācijas mūzejā

Atceros, kā reizi pirms cikciem gadiem, jā gan – 2003. gadā, vecajā Mūzeja ēkā bija uzbūvēts bērzu sprunguļu ceļš. Tādus būvēja latviešu karavīri Otrā pasaules kara frontē pie Volchovas. Tas tur tālu ziemeļos, purvos pie Ļeņingradas.

Jā, leģionāri, jā, marts. Sešpadsmitais marts, 1944. gads, kad abas latviešu divīzijas vienīgo reizi cīnījās blakus. Tas bija pie Veļikajas upes otrpus Latvijas robežai. Smagas kaujas, varonība un varoņi. Daudz kritušu varoņu. Bet jau pēc nedaudziem mēnešiem ienaidnieks Latvijas zemē. Es jutu viņu garus visapkārt vecajā ēkā. Tagad pagaidu telpās – kā Zēdelgēmas bites. Un no ārpuses tieši šai laikā: apmelojumi, apsūdzības un neizpratnes pilni jautājumi. Kāpēc latvieši brīvprātīgi gāja “esesiešos”? Kāpēc piedalījās kara noziegumos? Kāpēc Latvijā viņus godina 16. martā? Kāpēc pie Brīvības pieminekļa? Viņu gari atbildēt nevar. Jāatbild dzīvajiem. Jāatbild, jo viņi bija mūsējie.

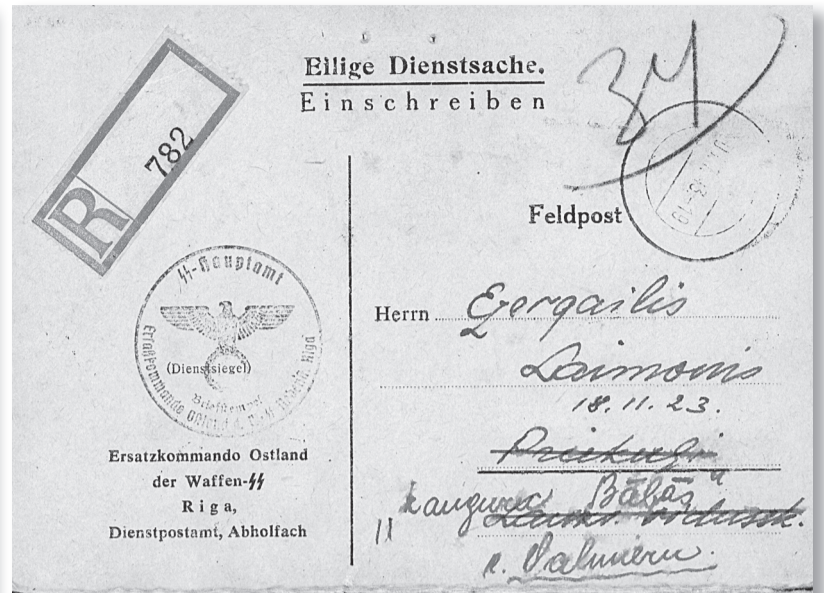
Skatos pagaidu ekspozīcijā. Tur blakus latvieši Staļina pulkos, latvieši Hitlera pulkos. Ne vieni, ne otri nevarēja cīnīties savos pulkos par Latvijas brīvību. Jauni latviešu puīši svešās armijās, kuņģus neviens nežēloja. Divsimt tūkstošu svešās armijās. Kāpēc? Cik no vi-

ņiem palika dzīvi? Puse? Un gids stāsta: “Hitlers 1943. gada 10. februārī pavēlēja izveidot “Latviešu SS brīvprātīgo leģionu”. Vienīgais pareizais vārds – *latviešu*. Latvieši nederēja kā Hitlera miesassardze, tikai kā kara kalpi. Nebija Latviešu leģiona kā militāras vienības. Latvieši kalpoja, kur viņiem lika. Divas latviešu divīzijas komandēja vācieši. Un brīvprātība izriet no kartītes, ko viņi saņēma: “Jūs esat iesaukts Latviešu SS brīvprātīgo leģionā.” Padomājiet – brīvprātīgi iesaukts! Kara noziegumi? Neviens latviešu karavīrs,

dienot vācu armijā, nav notiesāts par kara noziegumiem.”

Pat man kā gariņam ir liels nīkums, kāpēc mēs savus karavīrus nedrīkstētu godināt un pieminēt? Bez vainas par vainīgiem sauktos. Ne tikai Lestenes leģionāru kapsētā, bet jebkur. Un jebkad. Esmu lepns, ka Mūzejā gidi skaidro, kā viņi ienāda uzspiestās SS nozīmes, kā viņiem svēts bija Latvijas kara gaisotne uz piedurknes. Kā un kāpēc, Vācijā, karām ejot uz beigām, viņi devās uz Rietumiem, lai padotos Rietumu sabiedrotājiem. Kāpēc viņi Zēdelgēmas

gūstā cēla Brīvības pieminekli un svinēja 1945. gada 18. novembri? Un kāpēc daudzi Latvijā karojošie pēc kara turpināja karot Latvijas mežos, lai nebūtu jāvergo padomju Gulagā? Mūsējie.

Atklājot izstādi par latviešu leģionāriem 2003. gada martā, pie bērzu sprunguļu ceļa Mūzeja valdes priekšsēdis teica: “Šais dienās mums pieklājas pieminēt tos, kas

svešu varu pulkos – ne savas izvēles dēļ – karoja svešajā karā, bet vēl vairāk tos, kas kara laukos palika un kuņģu kauliem nav mierā zem Latvijas, nedz svešu zemju velēnām, kur atdusas ne tikai viņi, bet viņu nedzimušās ciltis un Latvijas valsts, tautas un zemes nepiepildītās cerības.” Es nevarētu labāk. Tā ir mūsu visu lielā, paliekošā sāpe.

Lai godinātu un pieminētu latviešu leģionārus, vēl iespējams ziedot leģionāru pulkveža Viļa Januma piemiņai ar atzīmi “Pulkveža Januma piemiņai”. Par ziedojumiem tiks iekārtota stendu grupa par Kurzemi 1944./45. gadā.

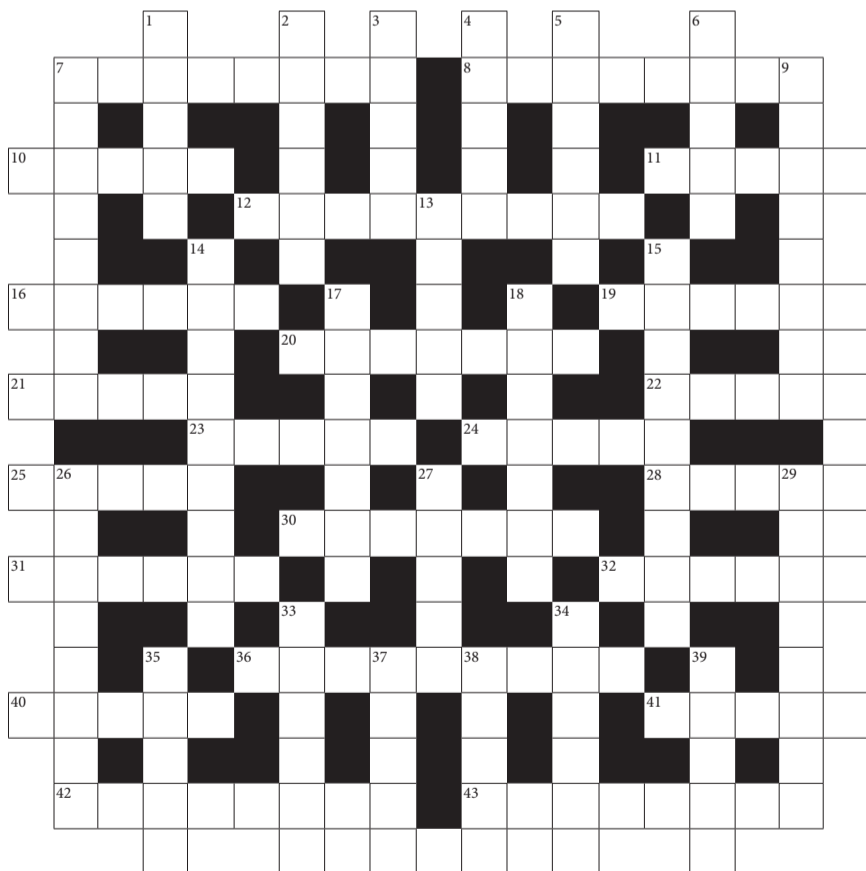
ZIEDOJUMI vēl vajadzīgi arī “Piemineklim brīvībai” Zēdelgēmas gūstekņu nometnē 1945./46. gadā ieslodzītajiem leģionāriem ar atzīmi “Piemineklim Zēdelgēmā”. Par to gariņa 5. stāsts.

Pilna informācija par ziedojumiem agrākajos laikraksta numuros, un Mūzeja mājaslapā: okupacijasmuzejs.lv/lv/ziedot.

Ar ziedojumu nodrošināts publicitātes projekts

Sastādījis KĀRLIS PĒTERSONS

KRUSTVĀRDU MĪKLA

Līmeniski. 7. Tauriņziežu dzimtas garšaugi. 8. Lauksaimniecības speciālists. 10. Valsts Eiropā. 11. Laikraksts Latvijā. 12. Iecietīgs pret citu uzskatiem. 16. Cilvēki, kas pieskata un kopj mazus bērnus. 19. Grezna valdnieka galvas rota. 20. Akūta bērnu infekcijas slimība. 21. Cietā kurināmā sausās pārtvaices produkts. 22. Senas tīlpuma mērvienības krievu mēru sistēmā. 23. Kādam mērķim paredzētie naudas li-

dzekļi vai materiāli. 24. Mācība par morāli. 25. Itāliešu filozofs (1548-1600). 28. Gaujas pieteka. 30. Priekšmets ar piedēvētām maģiskām īpašībām. 31. Ieceres. 32. Uzmetumi, meti tēlotājā mākslā. 36. Valsts Dienvidāzijā. 40. Jebkuras darbības rezultāts. 41. Lopbarība. 42. Ezers Vidzemē. 43. Signalizācijas sprāgstlādiņi.

Stateniski. 1. Pasaules daļa. 2. Falsificēt. 3. Apdzīvota vieta Aknistes novadā. 4. Rēzeknes pie-

teka. 5. Latviešu rakstnieks (1909-1970). 6. Liels dziedātāju ansamblis. 7. Kefalveidīgo kārtas plēsīga zivs. 9. Pasākumi finansiālā stāvokļa uzlabošanai. 13. Vēsturiskas lauku saimniecības ēkas. 14. Tēlaini izteicieni. 15. Valodniecības nozare. 17. Divvietīgs velosipēds. 18. Aukstais ierocis. 26. Kuģniecības uzņēmums. 27. Māla grīda. 29. Latviešu dzejnieks (1933-2013). 33. Kaislīga jūsmā, pacilatība. 34. Norvēģu rakstniece (1882-1949). 35. Spēļu kāršu komplekti. 37. Sievietes vārds (*maijā*). 38. Kuģa kāpnes. 39. Latviešu foto mākslinieks (1933).

Krustvārdu mīklas (BL Nr. 9) atrisinājums Līmeniski. 7. Klauzula. 8. Austrija. 10. Klīve. 11. Barss. 12. Karakurts. 16. Prātots. 19. Salate. 20. Kastete. 21. Asari. 22. Ivasi.

Stateniski. 1. Saiva. 2. Rumbas. 3. Laika. 4. Nauru. 5. Astats. 6. Sijas. 7. Kolbergs. 9. Apsegtas. 13. Kolts. 14. Komisijas. 15. Kariatīde. 17. Malvine. 18. Atlanta. 26. Romanova. 27. Ķelne. 29. Braslava. 33. Šoneri. 34. Rēvele. 35. Tālsi. 37. Sakss. 38. Raivo. 39. Boles.

ĪSZIŅAS

Ogrē 25. martā plkst. 17 būs atceres brīdis politiski represēto piemiņas vietā (Meža prospektā 2b) iepretim Svētā Meinarda Romas katoļu baznīcai. Ogres novada Kultūras centrā **plkst. 18** Ītonas kolledžas zēnu un jauniešu koņa koncerts (Lielbritānija).

Lugažu dzelzceļa stacijā 25. martā plkst. 14 aicina nolikt ziedus un iedegt sveces no Valkas novada izsūtīto 2 018 cilvēku no 625 ģimenēm piemiņai.

Skrīveros 25. martā plkst. 14 ziedu nolikšana pie 1941. – 1949. gadā represēto piemiņas akmens. **Plkst. 14.30** Skrīveru Kultūras centrā aktrises Indras Burkovskas un dziedātāja Andra Daņiļenko koncerts „Mēs esam Latvija”. Ieeja brīva.

Liepājas Latviešu biedrības namā 25. martā plkst. 14 dokumentālā filma “Lidija” par Latvijā pazīstamo politiski represēto **Lidiju Lasmani-Doroņinu, kuņas acis** 91 gadu vecumā ir gaišas un dzīvi veras pasaulē.

Latvijā 25. martā plkst. 3 pulksteņa rādītāji jāpagriež 1 stundu uz priekšu, jo notiks pāreja uz vasaras laiku. Latvijā lieto laiku atbilstoši otrajai laika joslai (Grīnvičas laiks plus 2 stundas). Tā būs Pūpolu svētdiena (arī palmu svētdiena), kas ir kristiešu svētki, kad tiek pieminēta Jēzus Kristus iejāšana uz ēzeļa Jeruzalemē, kad pirms viņa tika kaisīti palmu zari.

Pasaules dabas fonds (WWF) 24. martā no plkst. 20.30 līdz 21.30 (pēc Latvijas laika) aicina ikvienu iedzīvotāju piedalīties lielākajā videi veltītajā akcijā – Zemes stunda, kas sāksies Austrālijā un aptvers visu zemeslodi. “Izslēdz gaismu – pieslēdzies dabai!”, simboliski izslēdzot apgaismojumu uz vienu stundu, parādītu savu apņemšanos videi draudzīgākai rīcībai ikdienā.

Liepājā no 16. līdz 18. martam ar daudzveidīgiem un krāšņiem sarakstojumiem **svinēs pilsētas 393 gadu jubileju**. Atklās 16. martā ar **lielkoncertu “Liepāja izAicina”** Liepājas Olimpiskajā centrā, kur uzstāsies 500 talantīgi jaunieši no visas Latvijas. 16. martā koncertzālē “Lielais dzintars” izskanēs **26. Liepājas Starptautiskā zvaigžņu festivāla** koncerts, kur piedalīsies komponists R. Pauls, Valsts akadēmiskais koris “Latvija” un Liepājas Simfoniskais orķestris. Diriģents Māris Sirmāis. Svētku noslēgums būs 18. martā plkst. 14 koncertzālē “Lielais dzintars”, kur notiks tradicionālā “Gada liepājnieks” un “Goda liepājnieks” apbalvošana.

Īsziņas sagatavojusi **Valija Berkina**

Tiekas Vācijas Vanagi un Vanadzies

DV Minsteres kopas tikšanās notika "Vanadžu zīmē" 7. martā pie ilggadējās Minsteres Latviešu ģimnazijas un Latviešu kopības Vācijā darbinieces Silvijas Lazdiņas Sendenes pilsētiņā. Kopas vadītāja un kasieze Rita Kizildaga turpinās sarunas ar DV Vācijā referentu Robertu Spoģi (kopas biedru) par DV Vācijas darbību. Viņš pats nevarēja piedalīties sanāksmē. Helga un Dzidra Neimanis (bij. kopas kasieža Jāņa Neimaņa sieva un meita) arī piedalījās pārrunās un praktiski palīdz DV Minsteres kopai. Aija Ebdene informēja par Beļģijas pilsētas Zēdelgemas un Okupācijas mūzeja ierosmē topošo "Pieminekli Brīvībai", kuŗa atklāšana paredzēta Latvijas Simtgades zīmē 23. septembrī. Tieši šeit bijušajā Otrā pasaules kara gūstekņu nometnē dibināja latviešu lielāko labdarības biedrību – Daugavas Vanagi. Kopas goda biedrs

No kreisās: Silvija Lazdiņa, Aija Ebdene, Rita Kizildaga

Alberts Spoģis (Roberta tēvs) ir līdzdibinātājs un nesavtīgs DV darba labvēlis.

"Piemineklim Brīvībai" Zēdelgemā ziedojiet: Latvijas Okupācijas mūzeja mājaslapa: okupacijasmuzejs.lv. Ziedojumus var nodot, sūtīt, pieteikt pie mūzeja pārstāvjiem pasaulē (ASV, Kanada, Lielbritānija, Austrālija).

Aija Ebdene, DV Minsteres kopa

Esī mūsdienīgs!

www.307.lv

Sludinājumus laikrakstā **BRĪVĀ LATVIJA** iesniedz ērti no sava datora

307.LV

PĒRK

SIA *Kalnokoks* par augstām cenām pērk meža īpašumus un cirsmas visā Latvijas teritorijā. Tālr. +371 27800573.

Latviesiem.co.uk

www.latviesiem.co.uk

Brīvā Latvija

reklāmas cenas Latvijā

Cena – 1,15 eiro par cm² ierāmējumā
Atlaides par reklāmas publicēšanas biežumu:

- Atkārtotot vienu un to pašu reklāmu 2 reizes, paredzēta atlaide 10 % apmērā no parastās cenas.
- Atkārtotot vienu un to pašu reklāmu 3 reizes, – 15 % no parastās cenas.
- Atkārtotot vienu un to pašu reklāmu 4 reizes un vairāk, – 20 % no parastās cenas.
- PRIVĀTSLUDINĀJUMIEM: 0,60 eiro par 1 cm² ierāmējumā.
- SĒRU SLUDINĀJUMS: **NB! 60 eiro**

Pasta adrese:

Ģertrūdes iela 27

Rīga, LV - 1011

Tālrunis + 371 67326761

Tālrakstis +371 67326784

Darba laiks:

Pirmdien – 9-17

Otrdien – 9-17

Piektdien – 9-13

BRĪVĀ LATVIJA

MEKLĒJIET MŪSU KONTUS:

www.facebook.com/brivalatvija

[www.twitter.com @briva_latvija](http://www.twitter.com/@briva_latvija)

www.brivalatvija.lv

MATĪSS KUKAINIS

ADVOKĀTS AR TIESĪBĀM
ASV UN LATVIJĀ.

- Mantošana.
- Īpašuma pirkšana un pārdošana.
- Meža apsaimniekošana un pārdošana.

Valņu iela 3, Rīga, LV-1050
matiss@sk-legal.com
+371 28390346

SĒRAS

No mūsu DVF nodaļas
2017. gadā Aizsaulē aizgājuši mūsu biedri

IVOR ROBERTS KLIEBA

ARNOLDS SŪCIS

RUTA TETERE

Ak, retākas rindas...

Viņus vienmēr paturēs piemiņā
Londonas Daugavas Vanagi un Vanadzies

NEKROPOLE

PERSONU, NOTIKUMU UN KĀPU KULTŪRVĒSTURISKA ENCIKLOPĒDIJA

Aicinām atbalstīt virtuālo enciklopēdiju *Nekropole.info* arī materiāli, veicot mērķa ziedojumus. Šis ir unikāls projekts, kuŗam nav analoga pasaulē. Mēs tveram pasaules aizejošo vēsturi, par centrālo asi, ap kuŗu viss griežas, liekot Latviju. Tas varbūt ir ambiciozi, bet – kuŗš gan darīs, ja ne mēs paši?!

www.nekropole.info

Zemessargs Tevi un Latviju
sargā brīvprātīgi ziedodams sevi.

ZIEDOSIM!

WWW.ZEMESSARGAM.LV

lenāc un ziedo

BRĪVĀ LATVIJA

Latvijas reģ. nr. 1144.

Rietumeiropas latviešu laikraksts,
iznāk sestdienās, 48 reizes gadā.
Izdevēji: *Brīvās Latvijas* izdevēju kopa (BLIK)

Redaktore: Līgita Kovtuna
Brīvā Latvija redakcija – Ģertrūdes iela 27, Rīga,
LV-1011 (Darba laiks P.O: 9-17, Pk.: 9-13)
Tālr. (redakcija) +371 67326761, +371 29439423,
Tālrakstis: +371 67326784.
e-pasts: redakcija@brivalatvija.lv

Administrācija: Sarmīte Janovskis (admin.)
Lilac Cottage, 18 Lauds Road, Crick Northants.
NN6 7TJ. Tālr. 01788823438, fakss 01788822441.
Kārto visas sēru un citu sludinājumu maksas;
pieņem Rietumu abonementus, izņemot
Vācijas un Zviedrijas.

Pārstāvniecība Anglijā: Terēze Bogdanova, tālr:
07788790952, e-pasts: tereze.bogdanova@inbox.lv

ABONEMENTA MAKSA:

Lielbritānijā: 6 mēnešiem GBP 75; 12 mēnešiem GBP 145. Samaksu ar čeku, PO vai naudā (ierakstītā sūtījumā) sūtīt laikraksta administrācijai (adresi sk. augšā), uz vārdu Brīvā Latvija. Maksājot Lielbritānijā par Latvijas gada abonementu GBP 40

Zviedrijā: 6 mēneši SEK 875; 12 mēneši SEK 1550.
NAUDAS PĀRVEDUMI: LETTERNAS RIKS-FÖRBUND I SVERIGE/BRĪVĀ LATVIJA (Wallingatan 34, 5 tr, S-111 24, Stockholm, Plusgiro 11 47 46 - 1). Paziņojumus, sludinājumus, reklāmu sūtīt uz Rīgas redakciju. Abonentu administratorē +371 26134315, red. +371 67326761, e-pasts: redakcija@brivalatvija.lv

Naudas pārvedumi Vācijā: 12 mēn. – 155 eiro; 6 mēn. – 85 eiro; BL konts Lettische Gemeinschaft, Salzmannstr. 152, 48159 Münster. Postbank Hamburg, BLZ 200 100 20, konts IBAN: DE94200100200271751204, BIC: PBNKDEFF. Adrese abonēšanas jautājumiem: Nils Ebdens, Lettische Gemeinschaft in Deutschland e. V., Frankfurter Str. 54, D-35440 Linden, tālr. +49 6403 940933, e-pasts: info@lk-v.de

Citās Eiropas zemēs: 6 mēnešiem 85 eiro; 12 mēnešiem 155 eiro. Naudas pārvedumi ar čeku uz Brīvā Latvija (adrese kā augšā).

ASV un pārējās pasaules valstīs 6 mēnešiem USD 110,-; 12 mēnešiem USD 205,-.

Latvijā: 6 mēnešiem 33 eiro, 12 mēnešiem 55 eiro.

Digitālā avīze – 55 eiro 12 mēnešiem
Latviešu organizāciju un privātie sludinājumi maksā GBP 3.50 (EUR 6) par 10 mm augstu vienslejīgā platumā aizņemtu telpu. Sēru sludinājumi (10,6 cm x 7 cm) GBP 45. Zviedrijā – SEK 600.

Komerālie sludinājumi €7 (EUR 12) par 1 slejas cm. **Atlaides atkārtotām reklāmām.**

Ar autora vārdu, iniciāļiem vai segvārdu parakstītos rakstos izteiktās domas nav katrā ziņā arī redakcijas domas. Par līdzstrādnieku honorāriem nepieciešama iepriekšēja vienošanās. Par publikācijās minēto faktu precizitāti atbild autors.

BRĪVĀ LATVIJA

Latvian Weekly Newspaper

published by the Latvian Publishers Association,

Ģertrūdes iela 27, Rīga, LV-1011, Latvia

Iespiests: SIA EVEKO, Rīgā

SPORTS

SPORTS

SPORTS

RASTORGUJEVS PĒC OLIMPIADAS

Andrejs Rastorgujevs Kontiolahiti, Somijā, izcīnīja otro vietu 10 kilometru sprintā Pasaules kausa izcīņas posmā. Andrejs sašāva visus mērķus un ātri slēpoja. Vairākas sekundes Andrejs gan zaudēja pēc pirmās šautuves, kur nokritušu brillu dēļ dažus metrus atgriezās atpakaļ. Uzvarēja arī perfekti šāvušais Krievijas biatlonists Antons Šipuljins, kurš finišu sasniedza pēc 23 minūtēm un 51,6 sekundēm. Rastorgujevs atpalika 5,8 sekundes – gandrīz tikpat, cik zaudēja neveiksmīgajā epizodē pēc pirmās šaušanas. Trešo vietu izcīnīja francūzis Kventēns Fijons Maijē – 17,3 sekundes aiz uzvarētāja. Nestartēja Pasaules kausa pašreizējais īpašnieks Francijas biatlonists Martēns Furkads.

Pirmajā ugunslijnā Rastorgujevs šāva gan ātri, gan precīzi, taču jau pēc atgriešanās trasē nejauši ar roku notrieca sev brilles un pēc tām spēra vairākus soļus atpakaļ. Pēc pirmās šaušanas Andrejam bija piektais rezultāts. Arī šaušana stāvus Andrejam šoreiz nekādus sarežģījumus nerādīja, un ātrais solis trasē pamatoti ļāva cerēt uz augstu vietu. Šipuljina pārsvars pār Rastorgujevu dila, tomēr pirmo vietu Krievijas sportists noturēja. Pēc sacensībām Rastorgujevs intervijā rīkotājiem atzina, ka nebija viegli pēc vilšanās nesuša olimpiskā starta koncentrēties sezonas turpinājumam. "Taču jāskatās tikai uz priekšu," viņš teica.

15 kilometru masu starta distancē Rastorgujevs ar sliktu šaušanu ieņēma 22. vietu. Par sacensību uzvarētāju negaidīti kļuva austrietis Jūlians Eberhards, kurš pēc pēdējās – ceturtais – šaušanas bija trešais, bet līdz finišam apsteidza francūzi Martēnu Furkdu un krievu Antonu Šipuljnu. Rastorgujevs mēroja piecus soda aplus, nepiedaloties cīņā par augstākajām vietām. Tikmēr Rastorgujevs jau pirmajā šaušanā kļūdījās divas reizes, tobrīd ieņemot 22. vietu. Nākamajā reizē ugunslijnā Andrejs aizvēra visus mērķus, pakāpjoties uz 19. vietu, to saglabājot arī pēc trešās šaušanas, kurā tika nopelnīts viens soda aplis. Pēdējā šaušanā Rastorgujevs pieļāva vēl divas kļūdas, atkritot uz 22. vietu, kurā viņš arī finišēja, no Eberharda atpaliekot divas minūtes un 19,3 sekundes.

SILOVS PĒC PHJONČANAS IZCĪNA DIVAS TREŠAS VIETAS

Nīderlandē risinājās pasaules meistarsacīkstes ātrslidošanas daudzciņņas disciplīnās, kurās startēja arī Latvijas olimpietis Haralds Silovs. Pirmā disciplīna bija 500 metri. Šo distanci Silovs veica 37,040 sekundēs, kas starp 24 ātrslidotājiem viņam ļāva ieņemt augsto trešo vietu.

Arī 1500 m distancē, kurā viņš Phjončanas OS daudziem negaidīti ieņēma ceturto vietu, Silovs sasniedza trešo labāko laiku – minūti un 49,97 sekundes, zaudējot tikai Pēdešenam, kurš bija par

1,64 sekundēm ātrāks, kā arī nīderlandietim Rostam, kuram Silovs zaudēja vienu sekundes desmitdaļu. Sacensību summā Latvijas ātrslidotājs tobrīd pacēlās no astotās uz sesto vietu, liderim Pēdešenam kopvērtējumā zaudējot 40,64 sekundes, bet no trešajā vietā esošā nīderlandieša Svena Krāmera atpaliekot par 24 sekundēm. Sliktākas sekmes Haraldam bija tikai 5000 m distancē – 12. vieta (6:52,47). Pasaules meistarsacīkšu beidzamajā – 10 000 m distancē, kurā startēja astoņi labākie dalībnieki, Silovs bija septītais ātrākais, distanci veicot 14 minūtēs un 55,08 sekundēs.

Līdz ar to Haralds Silovs izcīnīja septīto vietu pasaules meistarsacīkstēs daudzciņņā. Tas ir viņa labākais rezultāts šajās sacensībās. Iepriekšējos divos gados Silovs pasaules meistarsacīkstēs daudzciņņā bija devītajā vietā.

PARABOBSLEJISTS ATKAL PASAULES ČEMPIONS

Latvijas boblejists Artūrs Klots otro gadu pēc kārtas kļuva par pasaules čempionu parabobslejā, triumfējot Norvēģijas trasē Lillehammerē notikušajās sacensībās. Klots bija ātrākais visos četros braucienos.

Artūrs Klots

Viņš četru braucienu summā finišēja pēc trim minūtēm un 50,42 sekundēm, kamēr otro vietu

ieguvušais kanadietis Lonijs Bisone atpalika par 0,70 sekundēm. Pēc pirmās dienas Bisone liderim zaudēja 0,24 sekundes, bet otrajā dienā Klots no tuvākā sekotāja atrāvās vēl vairāk. Tikmēr trešā palika norvēģiete Guro Frunsdāla, kurā Klotam zaudēja 2,11 sekundes. Viņa ir pirmā sievietē, kurā pasaules meistarsacīkstēs parabobslejā tiek pie medaļas.

Uzreiz aiz goda pjedestala palika cits latvietis Alvis Brants, kurš no bronzas medaļas šķīra 0,18 sekundes. Brants pirmajā braucienā bija trešais, pēc tam uzrādot sesto, piekto un ceturto labāko rezultātu. 14. vietā starp 19 konkurentiem sacensības beidza Anija Krūmiņa, kurā Klotam zaudēja 4,76 sekundes. Klots par pasaules čempionu tika kronēts arī pērn.

Šosezon Pasaules kausa izcīņā labākais no Latvijas bija Brants, kurš kopvērtējumā izcīnīja ceturto vietu, kamēr septītajā vietā ierindojās Krūmiņa, bet astotajā – Klots. Pirmajā desmitniekā vēl bija Lauris Zutis.

Klots un Zutis šosezon piedalījās tikai sešos Pasaules kausa izcīņņas posmos, pirmos četrus startus izlaižot, turklāt pašreizējais pasaules čempions pēdējos divos startos bija attiecīgi otrais un pirmais.

PLŪDMALES VOLEJBOLS

Latvijas vadošais plūdmales volejbola duets Aleksandrs Samoilovs un Jānis Šmēdiņš Dohā notiekošajā pasaules tūres četru zvaigžņu turnīrā piedzīvoja zaudējumu ceturtdaļfinālā.

Samoilovs/Šmēdiņš ceturtdaļfinālā ar 0:2 (15:21, 13:21) zaudēja krieviem Oļegam Stojanovskim un Igoram Velicko. Ši latviešiem bija trešā spēle septiņu stundu laikā, turklāt iepriekš viņi beidza turnīru ASV, bet jau tūli viņiem bija jāstartē turnīrā Katarā. Līdz ar to viņi šo turnīru beidza piektajā vietā.

TENISS

Latvijas pirmā rakete sieviešu tenisā Aļona Ostapenko sasniedza prestižā Indianvelsas WTA Premier serijas turnīra vienspēļu sacensību trešo kārtu. Otrās kārtas spēlē ar sesto numuru izliktā Ostapenko ar 6:4, 3:6, 6:1 nepilnu divu stundu ilgā cīņā pieveica šveicieti Beindu Benčiču.

Trešās kārtas sasniegšana Ostapenko ļāvuši tikt pie 65 pasaules ranga punktiem, bet nākamajā kārtā viņas pretiniece bija Chorvātijas tenisiste Petra Martiča, kurā pasaules rangā ir 51. pozīcijā. Aļona ar 3:6, 3:6 zaudēja Martičai.

17 GADUS VECĀ ŽAGARA UZNĀCIENS

Tikai 17 gadus vecais Artūrs Žagars pirms dažām dienām debitēja Spānijas augstākās ligas (ACB) meistarsacīkstēs Badalonas Divina Seguros Joventut komandā pret Jāņa Timmas un Rinalda Mālmanna pārstāvēto Vitorijas Baskonia.

Artūrs Žagars

Baskonia viesos guva uzvaru ar rezultātu 75:61, turnīrā izcīnot sesto panākumu pēc kārtas, kamēr Badalonas komandai šis bija desmitais zaudējums pēc kārtas.

Žagars kļuvis par astoto Latvijas basketbolistu, kurš šosezon gājis laukumā Spānijas augstākās ligas meistarsacīkstēs, kurās tiek uzskatītas par spēcīgāko klubu turnīru Eiropā. Bez viņa šosezon Spānijā spēlēja arī Timma, Mālmanis, Rolands Šmits, Jānis Blūms, Anžejš Pasečņiks, Mārtiņš Laksa un Rodions Kurucs.

PAZIŅOJUMI

LATVIJA

Rīgas Evaņģēliskās draudzes dievkalpojums 25. martā plkst. 13 Rīgā, Akas ielā 13 (bez kafijas galda un svētdienas skolas). Iesvētes mācība: visi interesenti ir laipni aicināti pieiekties uz draudzes organizēto iesvētes mācību. Pieteikums, lūdzu, sūtīt uz info@redraudze.lv.

ANGLIJA

DVF Londonas nodaļas Vana-džu kopa aicina uz filmas "Eslingenas stāsti" demonstrēšanu trešdien, 21. martā, plkst. 14 DVF nama kluba telpās, 72 Queensborough Terrace, London, W2 3SH. Ieeja par ziedojumiem. Visi tiek miļi gaidīti!

***

NEBIJIS NOTIKUMS!

Pirmo reizi Anglijā – Kūku konkurss, vēltīts Latvijas Simtgadei! 28. aprīlī plkst. 10 DV Londonas nama zālē, 72 Queensborough Terrace, London, W2 3SH, uzstāsies dziedātājs Ainārs Bumbieris. Kūku konkursa izskaņā – kūku degustēšana. Esiet miļi aicināti!

DIEVKALPOJUMI

ZIEMEĻANGLIJAS DRAUDZE, māc. D. Vāvere

Bradfordā, Vācu baznīcā (The German Protestant Church), 29 Great

Horton Rd, Bradford, BD7 1AA, svētdien, 18. martā, plkst. 11 Gavēņa laika dievkalpojums.

VIDUSANGLIJAS DRAUDZE, māc. V. Vāvere

Straumēnos, Catthorpe Manor, Lilbourne Road, Catthorpe, Lutterworth, LE17 6DF, svētdien, 25. martā, plkst. 10 Gavēņa laika dievkalpojums.

APVIENOTAJĀ LONDONAS LATVIEŠU EV. LUT. UN MIERA DRAUDZĒ svētdien, 11. martā, plkst. 14 Kristus ciešanu piemiņas laika dievkalpojums. Pēc dievkalpojuma Draudzes padomes sapulce. Svētdien, 25. martā, plkst. 14 Pūpolsvētdienas dievkalpojums. Svētdien, 1. aprīlī, plkst. 14 Lieldienu dievkalpojums. Dievkalpojumu kuplīnās Londonas latviešu koris.

ZVIEDRIJA

Stokholmas ev. lut. draudzes Gavēņa laika dievkalpojums svētdien, 18. martā, plkst. 14 Somu baznīcā (Finska kyrkan, Slotsbacken 2B-C, Gamla Stan, Stockholm). Dievkalpojumu kuplīnās Stokholmas latviešu koris Sandras Lejas Bojsten vadībā. Pēc dievkalpojuma draudzes namā kafijas galds un sadraudzība kopā ar Latvijas ev. lut. Baznīcas draudžu

Zviedrijā 73. Sinodes viesiem. Visi miļi gaidīti!

Jāņa Kalmītes izstādi Latvijas vēstniecībā pensionārus ielūdz apskatīt 22. martā plkst. 13.

Referāts "Baltikum i det svenska riket – Stormaktens början och slut", sakarā ar Baltijas valstu 100 gadu patstāvības jubileju Estniska Huset, Wallingatan 34, Stokholmā, 5. aprīlī plkst. 18. Runās pazīstamais vēsturnieks un rakstnieks Gunnar Wetterberg. Rīko LPA kopā ar Svensk-Lettiska Föreningen.

LPA brauciens uz Rīgu 24. aprīlī. Tuvākas ziņas pa tālr. 80 11 80 vai 073 945 39 66. LPA valde

DIEVKALPOJUMI

INFORMĀCIJA par Zviedrijas latviešu ev. lut. draudzēm un dievkalpojumiem redzama arī mājaslapā www.draudzes.se

UPSALAS ev. lut. draudzes Lieldienu laika dievkalpojums ceturtdien, 29. martā, plkst. 16 Vindhemas baznīcā (Vindhems kyrka, Vindhemsgatan 9, Upsalā). Dievkalpojumu vadīs mācītāja Ieva Graufelde. Visi miļi gaidīti!

STOKHOLMAS ev. lut. draudzes Lieldienu laika pirmās svētdienas dievkalpojums svētdien, 1. aprīlī, plkst. 14 Somu baznīcā (Finska kyrkan, Slotsbacken 2B-C, Gamla Stan, Stockholm).

Dievkalpojumu vadīs Ieva Graufelde, pie ērģelēm Rūta Baumgarte. Dievkalpojumu kuplīnās Kristera ansambļa Christer Wikmark vadībā. Pēc dievkalpojuma draudzes namā kafijas galds. Visi miļi gaidīti!

GĒTEBORGAS ev. lut. draudzes Lieldienu dievkalpojums pirmdien, 2. aprīlī, plkst. 14 Hāgas baznīcā (Haga kyrka, Haga Östergata 30, Gēteborgā). Dievkalpojumu vadīs mācītāja Ieva Graufelde, pie ērģelēm Peter Wāgsjō. Pēc dievkalpojuma sadraudzība Hāgas draudzes namā. Visi sirsnīgi gaidīti!

NORČĒPINGAS ev. lut. draudzes dievkalpojums ar Svēto vakarēdienu svētdien, 15. aprīlī, plkst. 13.30 Hedvigas baznīcā (Hedvigs kyrka, Tyska torget, Norrköping). Dievkalpojuma tēma: Labais gans. Dienas mude: "Nāc man līdzi" (Lūkas ev. 9:59). Draudzes mācītājs Dr. Normunds Kamergrauzis. Pēc dievkalpojuma sadraudzības galds draudzes namā. Esiet aicināti un gaidīti!

Gēteborgas ev. lut. draudzes Ģimenes dienas dievkalpojums svētdien, 6. maijā, plkst. 14 Hāgas baznīcā (Haga kyrka, Haga Östergata 30, Gēteborgā). Dievkalpojuma tēma: Lūgšanas svētdien. Dienas mude: "Ko jūs lūgsit Manā Vārdā, to Es darišu" (Jāņa 14:14). Dievkalpojumu vadīs

mācītājs Dr. Normunds Kamergrauzis, pie ērģelēm Peter Wāgsjō. Pēc dievkalpojuma sadraudzība Hāgas draudzes namā. Visi sirsnīgi gaidīti!

VĀCIJA

DIEVKALPOJUMI

Lībēkā, Lorenca baznīcā, 17. martā plkst. 14 Ciešanu laika dievkalpojums ar dievgaldu. Kalpo diak. L. Urdze, pie ērģelēm Liene Orinska. Pēc dievkalpojuma uzkodas.

Bekhofas latv. baznīcā (Am Beckhof 44, Bielefeld) 18. martā plkst. 14.30 Ciešanu laika dievkalpojums ar dievgaldu. Kalpo diak. L. Urdze. Pēc dievkalpojuma kafijas galds draudzes namā.

Oldenburgā, Ohmstedes baznīcas draudzes namā, Butjadinger Str. 59, 25. martā plkst. 11 Pūpolsvētdienas dievkalpojums ar dievgaldu. Kalpo diak. L. Urdze, pie ērģelēm Dr. A. Rosenbergs. Pēc dievkalpojuma kafijas galds.

Ludvigshāfenā, Svētā Ludviķa baznīcā, Sankt Ludwig, Bismarck un Wredestrasse krustojumā, Lieldienu laika trešajā svētdienā, 15. aprīlī, plkst. 15 dievkalpojums ar dievgaldu. Kalpos diakone Rasma Gundega Ieviņa. Pēc dievkalpojuma sekos azaidis ar groziņiem draudzes telpās. Visi miļi gaidīti!